Uitgegeven No. 10, Greenteplein, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen :—*In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal*

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Morninas, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.*

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. J. L. Hamelberg, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuyl, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Carden de Heer S van Ellewee, Clanwilliam: De Hr. D. Vermaten, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr De Beer Mazier, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Neeme, Graaff-Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M W Theunissen, Paarlsvallei; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hex, Knysna en Plettenbergbaai: De Hr. B Wethman Malmesbury de Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langekloof; De Hr. A P Haupt, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Kersten. Stellenbosch; De Hr. E von Ludwig en Theron, Tulbagh; Dr De hr. A van Dongen, Richmond; De heer M W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G de Koek, Wynberg; De heer Banken, Fauresmith; De heer Hugh Tinnemy, Hope Town; De heer C Bredell, Winburg; De heer J S de Villiers, Murraysburg; De heer F S Innes Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cornelius Somerset West. de Hr A. F Schubert, Potchefstroom. De heer J A D Desseges, Willowmore, W S van Ryneveld, Kroonstadt.

DEEL XL. DONDERDAG, DEN 3 MAART. 1870. No 3,558.

Publieke Verkooping

AAN DE

KOEBERG,

OP MAANDAG,

DEN 7DEN MAART.

HET huur contract der Plaats den Heer F. NEETHLING toebehoorende verstreken zynde zal de Ondergeteekende op den hierbovengemelden dag doen verkoopen.

10 Gedresseerde Ezels, 6 do. Paarden, 100 Slagt en Aanteel Schapen en Bokken, eenige Varkens, 1 Paarden Wagen met Bok compleet, 1 Dog Cart, 1 Water Kar, 2 Dubbele Voor Ploegen, 2 Eggen, 1 span Ezel Tuigen, 2 Stel Ploeg Tuigen, Kaf en Mudden Zakken, 35 mud Bengaalsch Koren, 45 do. Haver en Garst, 10 Vrachten Kaf, een kwantiteit Hooi.

Alle soorten van Huismeubelen, Keukengereedschap, enz., enz., enz.

JOH. H. DE WET.

PUBLIEKE VERKOOPING

AAN

GROENBERG,

Afdeeling Paarl.

DE ONDERGETEEKENDE besloten hebbende zyn Boerdery op te geven, zal

OP DONDERDAG,

DEN 10den MAART,

Aanstaande,

PRECIES TE 10 URE,

Zonder de minste Reserve laten Verkoopen, op de Plaats van den Heer W. P. DU PLESSIS, annex de Plaats van den Heer E HAMMAN, Groenberg,

12 Gedresseerde fraaye EZELS, van 5 tot 8 jaar oud,
Een paar Egale KAR PAARDEN, 4 jaar oud,
200 AANTEEL BOKKEN, en eenige VARKENS,

Een Nieuwe Bokwagen, een Dog Cart, een Melkwagen op Veeren, twee dubbele Voor, en twee enkele Voor HOWARD'S Ploegen; drie Span Tuigen (kompleet), 25 Mudden Zakken, Kaf Zakken, Zwengels, Trek Kettings, enz., enz., enz., alles van de beste kwaliteit, en het Vee in eene uitmuntende conditie.

VOORTS,

100 Mud Du TOIT'S Koorn } Uitmuntend
100 Do. BAARD Erf do. } geschikt voor
400 Do. Haver. } Zaad.

Het is wel bekend dat de Ondergeteekende geen kosten heeft gespaard, om zich altoos van het beste te voorzien. Men kome dus om zich daarvan te overtuigen.

D. F. RETIEF, D.F.zn.

J. G. STEYTLER, G.zn, Vendu Afslager.

Publieke Verkooping

VAN KOSTBARE

VASTE

EN

Losse Goederen,

TE PAARDENBERG,

In de Afdeeling van de Paarl.

In den Boedel van wylen den Heer CORNELIS PIETER DE LEEUW en nagelatene Echtgenoote.

DE ONDERGETEEKENDE ZAL

OP DINGSDAG,

15 MAART AANST.,

PUBLIEK DOEN VERKOOPEN,

1. DE welbekende Koornplaats, met de daaropstaande suffisante en welingerigte Gebouwen, genaamd "DIEMERSKRAAL," gelegen te Paardeberg, in de Afdeeling van de Paarl, omtrent een uur rydens van de Wellington Spoorweg Station, groot ruim 1100 morgen, hebbende extra Zaai en Weilanden en voorzien van standhoudende Waters. Deze plaats is kortom, zoowel wegens hare Vruchtbaarheid en uitgestrektheid als liggiug, eene der verkieslykste in deze afdeeling.

2. De Losse Goederen :

400 udden Koorn,
500 do. Haver,
100 do. Rog,
3000 Bossen Dekstroo,
Een kwantiteit Kaf en Haverstroo,

LEVENDE HAVE,

1 Span Goedgedresseerde Ezels,
2 do. do. Merries met Paarden en Ezel- Veulens,
2 Egale Jonge Hengsten, (Schimmels 3 jaren oud,)
2 Span Goedgedresseerde Trek Ossen,
4 Melk Koeyen,
600 Aanteel Schapen en Bokken,

BOERDERY GEREEDSCHAP,

2 Paarden Wagens met Bokken,
5 dubbele Howard's Ploegen,
3 Enkele do. do.
4 Span Tuigen met Zwingels en Kettings,
Jukken, Riemen, Stroppen, Graven, Smid's Gereedschap enz., enz.

EINDELYK,

Een assortement Huisraad.

Bonus zal gegeven worden.

Wed. C. P. DE LEEUW,
Executrice Test.

Paarl, 22 February 1870.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

Gemeste Ossen.

DE Ondergeteekende zal op ZATURDAG, den 5 Maart 1870, op de Parade doen verkoopen, TWEE OP STAL GEMESTE OSSEN.

J. A. MYBURGH.

Kaapstad, den 26 Feb. 1870.

Verkooping van Kostbare Have.

DE HEER CHARLES BARRY, te veel Stock hebbende, zal publiek doen opveilen, te VARSCHE DRIFT, naby Zout Rivier Station,

Op Maandag, 14den Maart,

EEN GROOT AANTAL VAN ZYN

KOSTBAAR EN WELGETEELD MELK EN ANDER VEE,

BESTAANDE IN:

KOEYEN, bezet en Melkgevend, van Hollandsche, Ayreshire, en Kort Hoorn Rassen.
VAARZEN, 2 en 3 jaren oud, waaronder de meesten bezet zyn, benevens eenige van een jaar oud
EEN-JARIG HENGSTVEULEN, by het Ingevoerde Engelsch Paard "BRIAN BORU," moer "MARTHA," moer van den welbekenden twee-myler "JUANITA."
EEN-JARIG HENGSTVEULEN, by "WRESTLER," moer de beroemde "ROYALTY" het eigendom van wylen den Heer BREDA.
EEN JARIG HENGSTVEULEN, by "BRIAN BORU," moer "URANIA," by "WRESTLER," grootmoer "PLANET," by "EVENUS," enz., enz.
EEN-JARIG SUFFOLK HENGSTVEULEN, by den Ingevoerden Suffolk Punch "NELSON," het Eigendom van den Heer JAN KOTZE, Bergrivier.
25 Jonge ANGORA RAMMEN, 4 Tanden, geteeld door Dr. WHITE.
Eenige Zwarte Berkshire VARKENS.
N.B.—De Koeyen en Vaarzen zyn bezet van den uitmuntenden Ingevoerden Hollandschen Bul "BEEMSTER."

De Verkooping te beginnen precies ten 10.15 's Morgens.

De Heer R. D. JONES, Afslager.

Tegelyker tyd zullen worden verkocht, "TWEE KOSTBARE BULLEN," behoorende tot het Gouvernements Vee op Robbeneiland; een waarvan afkomstig is van den ingevoerden Alderney Bul "*Noble*," moer "*Duchess*"; de andere uit een ingevoerde Alderney Koe, door den bovengenoemden Bul.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DAAR de Ondergeteekende zyne welbekende woonplaats genaamd "GROENVALLEI," in het distrikt Piquetberg, uit de hand verkocht heeft, zal hy op

Dingsdag, 15 Maart, aanst.,

Publiek doen verkoopen op de plaats voormeld, de volgende Losse Goederen, bestaande uit

600 *Aanteel Schapen, in zeer goede conditie*
50 *do. Bokken in do. do.*
40 *do. Beesten do. do.*
12 *Slagt en Trek Ossen, extra Vet*
15 *Merries, van zeer goed Ras*
4 *Ruin Paarden, gedresseerd*
2 *Goed gedresseerde Kar Paarden*
10 *Extra Vette Varkens.*

VOORTS,

1 Ossenwagen,
1 Kapkar op Veeren.

Het toebehoren van een WATER MOLEN compleet. Het do. do. van een SMIDSWINKEL compleet.

10 Leggers WYN, van goede kwaliteit,
1 Do. BRANDEWYN,
16 Ledige Leggers, 4 Kuipbalies,
2 Trapbalies, Trechters, enz., enz.

3 Span Jukken, Riemen en Stroppen compleet, 1 Span Paarden Tuigen, 1 Paar Nieuwe Kar Tuigen, 1 Enkelloop Geweer, 1 Vat Bloem van Zwavel, 1 Lot Gedroogde Vruchten.

VOORTS,

HUISRAAD, zooals Tafels, Stoelen, Kasten, Ledekanten, Beddens, Waschtafels, Keukengereedschap, Glas- en Aardewerk, enz., enz., en andere artikelen te veel om te omschryven.

Een ruim Crediet zal verleend worden.

Ververschingen en een Goed Glas Wyn zullen verschaft worden.

B. F. SMIT.

Howards Dubbele en Enkele Ploegen.

DE Ondergeteekenden hebben ontvangen een toevoer van bovengemelde, tezamen met een grooten voorraad Scharen en andere benoodigdheden, tegen verminderde Pryzen.

McDONALD, BUSK & Co.

AAN KOREN BOEREN.

DE Ondergeteekenden geven nog de HOOGSTE PRYZEN voor beste BAARD ERF KOREN en DU TOIT'S KOREN, geleverd hetzy aan hunne Stoom Molens in de Kaapstad, of Water Molen, Rondebosch.

J. LETTERSTEDT & Co.

Mechaustraat, December 18, 1869.

Z. A. Associatie.

DE Verkooping van de Plaats "TYGERVALLEI," in het Kaapsche Distrikt, geadverteerd voor den 28sten ult. is uitgesteld tot het begin van April eerstkomende.

A. DENYSSEN, Secretaris,
Z. A. Associatie.

Kaapstad, Kerkplein, 3 Maart, 1870.

Publieke Verkooping

VAN KOSTBAAR

Vastgoed, Wynen enz.

AAN DE PAARL,

MET LIBERALE BONUS.

DE Ondergeteekende heeft besloten,

OP WOENSDAG,

Den 16den Maart,

PUBLIEK TE DOEN VERKOOPEN

1. De well-bekende Erf, met daaropstaande Woonhuis, Kelder, Buiten Vertrekken enz., genaamd "*Schoongezigt*," groot tusschen de 5 en 6 morgen, beplant met 25,000 Wynstokken, verscheidene soorten Vruchtboomen, (waaronder Kastanjes), en een aantal Eiken en Dennen, gelegen in een zeer aangenaame gedeelte van het Dorp, omtrent 10 minuten gaans van het Spoorweg Station, en geschikt voor het dryven van een handel. De Wyngaardgrond is uitmuntend geschikt voor het maken van Zoete Wyn, en men kan nog ruim 16,000 stokken aanplanten. Dit Vastgoed heeft ook het regt van Veeweide op den Paarlschen Berg en de Water Uintjes Vallei.

De Losse Goederen,

6 Leggers Muscadel,
6 do. Gekleurde, en
30 do. Geele Wyn,
2 do. Brandewyn,
Een kwantiteit Rozyen, Amandelen en andere Gedroogde Vruchten,
Eindelyk, 1 Trek en Rypaard.

P. J. RETIEF, P. zn.

DE VILLIERS, MARAIS & Co, Vendu Adms.

Publieke Verkooping

VAN KOSTBARE

HUISMEUBELEN,

AANDEELEN, ENZ.

AAN DE PAARL.

In den Boedel van wylen den Wel-Eerw. Heer G. W. A. v. D. LINGEN en nagelaatene Echtgenoote.

DE ONDERGETEEKENDE ZAL OP

Vrydag, 18 Maart aanst.

PUBLIEK DOEN VERKOOPEN:

1 Cottage Piano en Stoel, 1 Serafyn, 1 Harp, 1 Guitar, 1 Ronde Tafel, 1 Chinesesch Kastje, 2 do. Tafeltjes en Kistjes, 3 Couches, 2 Sofas, 5 doz. Stoelen, (een groot gedeelte met Damask en Paardeharen Zittingen) 1 Lot Schilderyen, Hang en staande Lampen, Brussels Tapyten, 1 Barometer, 1 Zet Aanzet Tafels, 2 Buffettten, Wasch, Kleed en andere Tafels, Spiegels in soorten, 1 Kabinet, Kleederkasten, Houten en Yzeren Ledekanten, Katels, Beddes, Commodes, Horologiën enz. Tafel en Thee Serviesen, Karaffen, Standers, Schotelgoed, Messen, Vorken, Lepels, Glazen, Kelkjes, 1 Zet Coverturen, Kandelaren in soorten, 1 Lot Trommels, Aarden Potten en Bakken, Blikgoed, in soorten, Zuikerbrood en andere Koekvormen, Koperen en Yzeren Ketels en Potten, Pannen, Trechters, Schenkbladen, 2 Kistjes Homœpatische Medicynen enz., enz.

VOORTS,

100 Paarlsche Bank Aandeelen.
100 Worcestersche Bank Aandeelen (onder de hangende arbitratie.)
100,000 Bakstenen, 10 Paarden, 2 Kapkarren, 1 Buggy, 2 Rifles (dubbelloop) 1 Zet (4) Tuigen, met koperbeslag.
75 Eikenhouten Deelen.

EINDELYK,

200 Godsdienstige Boeken, BROERS PIENSENDE CHRISTEN, enz.

Wid. G. W. A. VAN DER LINGEN,
Exec. Test.

De Villiers, Marais & Co., Vendu-Adms.

N.B.—De Aandeelen zullen precies te half twaalf ure verkocht worden.

BENOODIGD

Te Koop of te Huur,

EEN KOORNPLAATS.—Eene waarop Merino Schapen kunnen worden gehouden, zal de voorkeur hebben.—Adres Letter C. aan het Kantoor van dit Blad.

VERKOOPING

VAN UITMUNTEND

Vee, Schapen, Koren,

ENZ., ENZ.

DE HEER MOORREES, gemagtigd door den Heer HOFMEYR, zal verkoopen te "WOLVEDANS," vroeger behoorende aan den Heer A. v. N. PIEKARD,

OP MAANDAG,

14 MAART, AANST.

Te 11 ure 's voormiddags,

15 Koeyen bezet van den beroemden Zwarten Hollandschen Prys Bul.
10 Uitmuntende Vaarzen getrokken uit den zwarten Prys Bul bezet van den ingevoerden Blauwen Hollandschen Bul.
2 of 3 Goedgeteelde Bul Kalven van bovengemeld Ras.

Geene kosten zyn gespaard voor het aanteelen van het beste Ras, zooals de uitslag van verscheidene Vee Vertooningen heeft aangetoond.

ALSMEDE,

300 VETTE MERINO HAMELS
200 VETTE OOYEN
EEN PAAR PAARDEN

Een Schimmel Rypaard, 4 jaren oud, goedgedresseerd, 2 Span Ossen, niet gebruikt sedert den laatsten Ploegtyd, en

EINDELYK,

100 MUD HIDDINGH'S KOORN, (geschikt voor Zaad).
100 MUD ZWART-BAARD KOORN,
350 DO. DU TOIT'S KOORN.

Alles op een lang Crediet!

40 PAARDEN.

OP WOENSDAG,

16 MAART, AANST.,

ZAL te koop worden aangeboden op de MARKTPLAATS te WELLINGTON, het bovengenoemd aantal zeer uitmuntende PAARDEN, van 3 tot 7 jaren oud. Onder dezelve zyn uitmuntende Trekpaarden, vast op de pooten en mak, Damespaarden, goede paren Voors en Achterpaarden, en Paarden voor enkel tuig. Zy zyn in excellente conditie en geschikt om dadelyk dienst te doen.

J. ESTERHUIZEN.
G. LOUW.

Bokkeveld, 20 Feb., 1870.

De Heer J. G. STEYTLER, Afslager.

46 Extra Vette Slagt Ossen,

ZULLEN op MORGEN, den 4den Maart, aanst., uit de Marktkraal te Wellington, zonder Reserve worden verkocht. Zy zyn met groote zorg door den Heer C. DU PLESSIS opgebragt, zeer net en zwaar, en de attentie van Slagters byzonder waardig.

J. G. STEYTLER, G.zn.
Vendu-Afslager.

FRANSCHE

Rambouillet Rammen,

Ex *Northam*,

ALS vroeger geadverteerd, zullen bovengemelden worden verkocht, met den Heer CHARLES BARRY'S Stock te

VARSCHE DRIFT,

ZOUTRIVIER STATIE,

Op Maandag den 14 Maart.

JAMIESON & Co.

200 Extra Vette Kaapsche Schapen,
300 do. do Merino do.
100 do. do. Bokken.

ZULLEN op MAANDAG, den 7den Maart, publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie,

A. BOSMAN DE VILLIER

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

Executeurs Kamer.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

VASTGOED,

TE SALDANHABAAI,

In den Boedel van wylen den Heer GEORGE MARSH.

DE Executeuren in bovengemelden Boedel zullen publiek laten Verkoopen, voor het Handels Etablissement van den Heer A. VAN DER BYL, op het Strand te Saldanha Baai,

OP WOENSDAG,

Den 23 Maart, 1870.

TE 11 URE DES VOORMIDDAGS,

De welbekende fraaije Grensplaats genaamd "MEEUWENKLIP," annex Oostenwal, groot 2382 morgen, 540 roeden, volgens opmeting. De goede hoedanigheden van deze Plaats behoeven geene aanbeveling, en met het vooruitzigt op toekomstige verbeteringen aan de Haven van Saldanhabaai zal hare waarde in den loop des tyds ten minste worden verdubbeld.

Indien men zulks wenscht, zal dezelve in twe Perceelen worden verkoopt.

Bonus zal worden gegeven.

F. J. BROERS, Secretaris.

Kaapstad, 2 Maart, 1870.

De Heer A. H. MOORREES, Afslager.

Kantoor van den Baljuw,
24 Feb., 1870.

IN Executie van Gewysde van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaak, zal de volgende verkooping plaats hebben, namelyk :—

AFDEELING VICTORIA WEST.

HEMMING & SMITH vs. AREND CORNELIS DE WAAL.

Op Maandag, den 14den Maart, 1870, 's voormiddags 10 uur, voor het Kantoor van den Adjunct Baljuw te Victoria West, van 474 Schapen en Lammeren, 99 Bokken en jonge dito, 10 Ossen, 2 Koeyen, 2 Kalveren, 1 Kar, 1 Wagen, 1 Geweer, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysde van het Oostelyke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk :

AFDEELING KING WILLIAMS TOWN.

G. B. CHRISTIAN versus HENRY COUSSINS.

Op Zaturdag, 12 Maart, 1870, na de Morgenmarkt te King William's Town, van 1 Bokwagen, en Trekgoed, 40 stuks Horenvee, 6 Paarden, 2 Merries, 2 Veulens, 1 Zadel, 1 Toom, en., enz.

AFDEELING KING WILLIAM'S TOWN.

THOMAS BEUNING versus CARL RADLOFF.

Op Donderdag, den 17den Maart, 1870, 's voormiddag 11 ure, aan Keiskammahoek,—de te veld staande oogst van Milies, een Molen en Machinerie, verscheidene Zakken Koren en Milies, Huisraad, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

LET WEL!

DE Verkooping van Paarden en Muiloezels, geadverteerd als plaats zullende hebben te Klapmuts Statie op MORGEN den 4den Maart, is onvermydelyk uitgesteld tot verdere kennisgeving.

P. J. HAUPT.

3 Maart 1870.

Uit de hand te koop.

DE PLAATS "KARNMELKSVALLEI," gelegen te Zwartland, omtrent 4 uren van het Dorp Malmesbury, groot, circa 4000 morgen, en goed voorzien van Water. Zy is een van de voornaamste Zaai en Vee Plaatsen.—Aanvraag te worden gedaan by den Heer J. RUTGERS, Nieuwe-marktstraat, Kaapstad, of by den Ondergeteekende.

M. L. CARSTENS.

AFDEELINGSRAAD, MALMESBURY.

Kiezing van een Auditeur.

EENE Publieke Byeenkomst van Stemgeregtigden ter kiezing van leden voor den afdeelingsraad zal in de raadzaal te Malmesbury worden gehouden op

Zaturdag, 5 Maart, 1870,

TE 10 URE 'S MORGENS,

ten einde een Auditeur voor gemelden Raad te kiezen in de plaats van den Heer L. J. DE J. DE VILLIERS, die niet meer in dit distrikt woonachtig is.

GEO. G. RAINIER, Pzng.
Civielen Commissaris.

Civielen Commissaris Bureau, Malmesbury,
17den February, 1870.

AAN LANDBOUWERS.

DE Ondergeteekenden, *Eenige Invoerders* van de beroemde

ZWEEDSCHE PLOEGEN, (Patent) No. 5,

Hebben hunne gewone bezending *Enkele en Dubbele-Voor* PLOEGEN ontvangen, regtstreeks uit de Fabriek van den Patentee in Zweden, AKERS BRUK, tegelyk met elke soort Toebehooren van Ploegen, welke zy nu bereid zyn te verkoopen tegen billyke pryzen.

J. LETTERSTEDT & Co.

☞ Let op het inschrift binnen de Voor van den Ploeg zonder hetwelk *geene echt zyn.*

J. L. & Co.

Yzerwaren.

DE Ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy zyn Handel in YZERWAREN voorteerst zal voortzetten in zyn Pakhuis, Koopstraat, tusschen Heut- en Kasteelstraten.

A. J. BURLINGH.

Debiteuren worden verzocht hunne Rekeningen te vereffenen.

TENDERS.

DE Ondergeteekende van plan zynde zich van zyne beslommering te ontdoen, zal tot op den 15den MAART AANST., Tenders ontvangen voor de Koop zyner DRIE UITMUNTENDE WEI-, ZAAI- en VEEPLAATSEN, gelegen aan het Zuids Oost zyde van de Riebeekskasteel, bekend onder de namen "GOEDGEDACHT," "VOORPOST," en "MIDDELPOST." Deze Eigendommen zyn zoo goed bekend dat zy geene aanbeveling vereischen.

Tenders te worden ingezonden by den Ondergeteekende of by den heer H. H. L. SMUTS, tot op den 15den Maart aanst.

Ook verbindt de ondergeteekende zich niet den hoogsten of eenigen Tender aan te nemen.

J. H. L. SMUTS.

Goedgedacht, Riebeekskasteel,
Feb. 22, 1870.

DE
HERFST TENTOONSTELLING
VAN HET KAAP DE GOEDE HOOP
Landbouw Genootschap

ZAL gehouden worden in de Tuinen der Loge "DE GOEDE HOOP," tegenover het House of Assembly, door de vriendelyke vergunning van den Meester en de Leden,

Op Dingsdag, 5 April aanstaande.

De Pryzen zyn reeds bekend gesteld, en men kan Prys Lysten bekomen, ten Kantore van het Genootschap, Mutual Gebouwen; alsmede van de Civiel Commissarissen en van de Secretarissen der Tak Genootschappen in de verschillende buiten districten

Op last,
J. C. HOLDING, Secretaris.

MAANSVERANDERINGEN.
Eerste Kwartier, 10 Maart, 2u. 26m. 's namiddags

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 3 Maart 1870.

HET WETSONTWERP VAN DEN HEER PORTER TOT AFSCHAFFING DER DOODSTRAF.

DE HEER PORTER sprak Maandag namiddag in de Wetgevende Vergadering een dier degelyke redevoeringen uit, waarop het Huis thans slechts zelden wordt onthaald. Zyn onderwerp viel evenwel niet in den smaak van al de leden des Parlements, en de door hem voorgestelde maatregel werd zonder eene verdeeling verworpen. Wy van ons standpunt zyn wel eenigzins genegen om de doodstraf aan te zien, als het overschot eener wetgeving, geschikt voor vervlogene eeuwen, en als eene straf, die in ons krimineel wetboek niet meer te huis behoort; anderen mogen, natuurlyk, een ander gevoelen zyn toegedaan, en geheel en al van ons verschillen in de opinie, die wy omtrent deze zaak reeds hebben uitgesproken, doch wy blyven er by, dat de galg volstrekt niet het voornaamste werktuig ter beschaving van het menschdom, volstrekt niet de grondslag der maatschappelyke veiligheid is, en in het geheel geen afschrik van de misdaad inboezemt. Wy willen niet zeggen, dat een van de voorstanders der doodstraf zyn argumenten op dezelfde manier in het midden bragt, als wy doen, misschien zouden hunne redevoeringen, indien zy zulks hadden gedaan, minder uitwerking hebben gehad, dan thans. Doch, zooals wy gezegd hebben, wy laten een ieder gaarne toe, om zyn eigen denkbeeld te vormen omtrent eene zaak van dezen aard, en op deze vryheid van denken behoort geen de minste inbreuk te worden gemaakt. Het gaat niet aan, om de voorstanders der doodstraf menschen te noemen, die in de middeneeuwen te huis behooren, of hen te beschuldigen van verdraaying der Schrift, doch even onbillyk zoude het zyn, om iedereen, die voor de afschaffing der doodstraf is, en gaarne eene andere straf zag vaststellen voor misdadigers, die hun regt op vryheid hebben verbeurd, allerlei fraaye benamingen te geven. Wy bedoelen, dat het niet billyk zoude zyn, om menschen, die door rype overweging tot het gevoelen zyn gekomen, dat de doodstraf behoort te worden afgeschaft, voor te stellen als vertegenwoordigers eener magtige party in Engeland, die zich in den laatsten tyd zoo zeer met onze binnenlandsche aangelegenheden heeft bemoeid, maar wier invloed, naar wy zien, thans aanmerkelyk afneemt,—nl. de Exeter Hall party.

Doch wat de beslissing aangaat, waartoe de Wetgevende Vergadering is gekomen, wy gelooven, dat dezelve over het geheel de veiligste was, waartoe zy kon geraken. Het is nooit zeer verstandig, om eensklaps een stelsel van wetgeving in te voeren, dat geheel vreemd is aan de maatschappelyke gewoonten van een volk, hoe volmaakt zulk een stelsel in het afgetrokkene ook moge zyn. Wy behooren altyd het concrete met het abstracte te doen zamengaan, en dit is juist, wat de Wetgevende Vergadering in het geval van het wetsontwerp des heeren Porter heeft gedaan. Het debat was niet zeer ver gevorderd, toen het duidelyk bleek, dat het den leden begon te vervelen, dat zy niet byzonder veel gaven om de fraaye bespiegelingen, waarin de verschillende sprekers zich verdiepten, dat zy blyde waren, om van al die landen, waarvan velen hunner van te voren niet byzonder veel gehoord of gelezen hadden, af te stappen en hunne talenten als wetgevers op Zuid Afrika te kunnen concentreren, zoo als het daar is met zyne gemengde en ongelyksoortige bevolking, en dat zy een krimineel wetboek in stand wenschten te houden, hetgeen, althans naar hunne meening, het best aan onze behoeften beantwoordt, hebbende het onze ervaring en niet bespiegelingen over de afgetrokkene beginselen van regt ten grondslag. De afschaffing der doodstraf is in den laatsten tyd door de staatslieden van meest alle Europesche landen druk besproken, en het schynt, dat de voorstanders van die afschaffing snellyk in aantal toenemen. In Holland b. v. is de drukpers flink in de weer, en eenige bladen dringen met kracht op deze wyziging van het krimineele wetboek aan. De Regering is ten gunste van de afschaffing, en de zaak zal weldra in de wetgeving des lands haar beslag ontvangen. Wy hebben reeds een paar verhandelingen uit de "N. R. Courant" in onze kolommen opgenomen, en onze lezers, die zich de moeite hebben gegeven, om dezelve te doorloopen, hebben daaruit kunnen zien, welk standpunt de Regering en de tegenstanders der doodstraf aldaar innemen. Wy voor ons zullen, evenwel, niet verder over het onderwerp uitwyden, daar het Parlement er zoo korte metten mede heeft gemaakt, en wy zullen het waagstuk ter behandeling overlaten aan de Europeesche staatslieden, en aan genootschappen, die de welsprekendheid beoefenen, voor welke het altyd een lievelingsthema is geweest.

NIEUWE INSOLVENTIES.—D J Greeff, boer in de afdeeling Graaff Reinet, schulden £835; tekort £144 17s 6d.—A Jubber, timmerman, te Fort Beaufort, schulden £144 7s 6d, tekort £51 16.—H Christians, van Piketberg, schulden, £140 8s 1½d, tekort £31 7s 1½d.

BYEENKOMSTEN.—Op 's meesters kantoor, boedel van August Blande, derde, 16 Maart.—Op het magistraats kantoor, Paarl, boedel van Albertus J. Mattheys, derde, 29 Maart.—Op dito, Malmesbury, boedel van Christiaan P. J. Bester, eerste en laatste 16 Maart.—Op dito, Piquetberg, boedel van Hans Christiaan, eerste en tweede, 14 en 21 Maart.—Op dito, Bredasdorp, boedel van Johannes H. du Toit, derde, 28 Maart.—Op dito, Fort Beaufort, boedel van Alfred Jubber, eerste en tweede, 12 en 19 Maart.—Op dito, Stockenstrom, boedel van William Green, eerste en tweede, 14 en 21 Maart.—Op dito, Graaff-Reinet, boedel van David J. Greeff, eerste en tweede, 8 en 15 Maart.—Op dito, Aliwal Noord, boedel van Petrus B. Keizer, derde, 30 Maart.

INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen gehouden worden in den boedel van Thomas W. Bowler en nagelatene echtgenoote op 's meesters kantoor, 12 April.—Johanna M. Mey, en nagelaten echtgenoot J. A. Niemand, op het magistraats kantoor, Humansdorp, 22 April.—John Murray, op dito, Grahamstad, 13 April.—Catharina E. M. Scheepers, en nagelaten echtgenoot, op dito, Alexandria, 22 April.—Thomas Cross en nagelatene echtgenoote, op dito, King William's Town, 14 April.

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN heeft hare bekrachtiging geschonken aan de benoeming van den heer C D Martin tot Vice Konsul van den Noordduitschen Bond te Simonstad.

ONZE NIEUWE GOUVERNEUR.—Aan de *Argus* wordt in een privaat schryven berigt, dat Sir Henry Barkly in Juny aanst. te Kaapstad denkt aan te komen.

AAN INKOMENDE REGTEN is gedurende de maand February ontvangen te Port Elizabeth de som van £11,493 en te Kaapstad £7,690 12s 3d. Gedurende de eerste twee maanden van dit jaar is er te Kaapstad aan tolgelden £5,284 2s 1 meer ontvangen en aan kaaigelden £443 4s 9d minder dan in de beide eerste maanden van 1869.

DAVIDSON *vs.* GREEN.—De pleidooyen in deze zaak liepen Dingsdag in het Hooge Geregtshof ten einde, en de Regters namen tyd, om hunne uitspraak te overwegen.

AANKOMST VAN DE "AGAMEMNON."—Deze fraaije stoomboot arriveerde Dingsdag morgen in de Tafelbaai, na eene snelle reis van Engeland van 29 dagen. Het later nieuws, dat zy bragt, was van volstrekt geen belang. De volgende twee stoombooten, behoorende tot dezelfde lyn, nl. de *Diomed* en de *Priam*, zullen door het Suez Kanaal naar Indie gaan, en de *Agamemnon* zal waarschynlyk in China orders krygen om langs dien weg terug te keeren.

VERDRONKEN.—Zondag namiddag ongeveer ten 6 ure verdronk een jonge man, Nicolaas L Gilby genaamd, naby het Prins Alfredshoofd. De ongelukkige, die een stalknecht van beroep en slechts 21 jaren oud was, ging met een paar makkers aldaar baden, werd door een kramp overvallen en verdronk, alvorens hem hulp kon worden aangebragt.

DIEFSTALLEN.—Zondag nacht werd eene hoeveelheid looden pypen, omtrent dertien voet, gestolen van het eigendom van den heer J. Powrie, in de Boomstraat. Daar de pypen omtrent acht of negen voet hoog waren, moet de diefstal zyn gepleegd met behulp eener ladder, of doordat een man op den rug van een ander ging staan, en op deze wyze de pyp afsneed.—Zondag avond stal iemand uit het huis van den heer C. Dickson, in de Granjestraat, een kostbaar vruchtenbord, en een bruinen bulhond.—Zondag werd een kerel door een diender in hechtenis genomen, met een yzeren stoof in zyn bezit, waarvan hy geene voldoende rekenschap kon geven.

HET ONGEVAL AAN DEN ZEEBREKER.—Zaturdag namiddag werd het lyk van Gerald Mahoney, den Douanewachter, die Vrydag in den kom van den Zeebreker was verdronken, gevonden, en onmiddelyk naar het Nieuwe Hospitaal vervoerd. De ongelukkige had blykbaar hard tegen den dood geworsteld, daar zyne handen, armen, en knieën styf waren opgetrokken, alsof hy aan het zwemmen was. De regter-eegleden waren door kreeften gebeten; maar overigens droeg het lyk geene teekenen van geweld. De begrafenis had plaats op Zondag namiddag, uit het huis van een zyner familiebetrekkingen in de Walestraat. De vrouw van den ongelukkige was Vrydag morgen bevallen, en derhalve werd haar de dood van haren echtgenoot niet bekend gemaakt. Zy verkeert onder den indruk, dat hy voor een tyd zelfs geen oogenblik uit zyne betrekking weg kon. Groote sympathie wordt gekoesterd voor de arme vrouw in hare droefenis.

DE GEVANGENE KORANNAS.—De editeur van een tydgenoot heeft dezen heeren een bezoek gebragt in de gevangenis, en geeft de volgende beschryving van hen:—"Zy zyn negen en negentig in getal, de meesten zyn van achttien tot twintig jaren oud, eenige zyn van middelbaren leeftyd en vyf of zes oude kerels zyn er onder. Een der oude lui vertelde, dat de plaats er zeer goed uitzag, maar hy zoude gaarne iets meer van de Kaapstad hebben gezien, alvorens hy naar den tronk werd gebragt. Hy zeide, dat hy zyn geheele leven daar zoude willen blyven, als hy niet slechts één maal per dag eten kreeg. De soep vond hy een weinig waterig. Hy zoude er meer vleesch, en niet zooveel ryst en groenten in willen hebben. De reis naar de Kaapstad zoude pleizieriger zyn geweest, als de konstabels hen niet zoo hard hadden doen loopen, en hun hadden toegestaan, om water te gaan zoeken, als zy dit noodig hadden. Ook beklaagde hy zich, dat men hunne vrouwen en kinderen niet met hen had laten medegaan, toen zy uit Victoria vertrokken.—Zy wenschen allen te weten, wanneer zy pypen en tabak zullen krygen. Jan Cupido schynt omtrent twee en vyftig jaar te zyn, en Piet omtrent veertig. Zy worden van de andere afgezonderd gehouden, beiden zien er zeer verstandig uit, en zyn sterke, gezonde kerels. Cupido spreekt geen Hollandsch, maar Piet wel. Piet zegt, dat de gevangenis eene lekkere plaats is. Hy is voorzigtiger met zyn vleesch dan de overige, hy verdeelt zyn ratioen in twee parten. De gevangenen liggen allen den geheelen dag op hun rug te slapen."—Zeven en twintig der gevangenen werden Dingsdag naar den Zeebreker vervoerd.

EEN KOENE JONGEN.—Van de Paarl schryft men aan een tydgenoot:—"Eenige dagen geleden ging de zoon van den Heer H. Wessels, in gezelschap van den zoon van den Heer G. Wilson, jr. Charles geheeten, ongeveer dertien jaren oud, in de Bergrivier zwemmen. Eerstgenoemde, die niet zwemmen kon, geraakte in een der gaten, die zoo overvloedig in de Bergrivier voorkomen, en was op het punt van te verdrinken, terwyl niemand van zyne kameraden of van de omstanders moeds genoeg had om hem te gemoet te komen. Jonge Wilson, ziende dat er geen tyd te verliezen was en een uitmuntende zwemmer zynde, sprong moedig in het water, en redde zyn makker, die ongeveer even oud is als hy, voor welke moedige daad hy gisteren (24 February), van den Heer Wessels een souverein ten geschenke ontving. Een zoo koene jongen verdient, dat zyn naam en daden meer bekend worden, en dit is de reden waarom gy lastig wordt gevallen om de voorgaande regelen een plaatsje te geven in uwe kolommen."

BEAUFORT WEST, 25 FEB.—De Heer Te Water, L.W.R., passeerde hier in het begin van de week, op zyn reis naar de Kaapstad.—De Heer van der Hoven brengt nu een bezoek aan Beaufort, met plan om vogelstruisen te koopen. Hy kocht omtrent veertien van den Heer Kinnear, en is van plan naar Nieuwveld te gaan om meer te krygen. Wy meenen dat het nu een uitgemaakte zaak is dat de vogelstruisboerdery *goed* bestuurd ook *goed* moet betalen.—Een zoontje van Dr. Treadwell is de vorige week overleden. De kleine knaap was een algemeene lieveling, en veel sympathie wordt gevoeld voor de ouders, welke hun verlies diep betreuren. De begrafenis was bepaald op Zondag achtermiddag, maar werd, van wege het ongunstige uitzien van het weder, uitgesteld tot den volgenden morgen. De Maandag brak aan somber en bewolkt, echter maakten (tegen acht ure in den morgen), vele menschen hunne opwachting aan het huis van Dr. Treadwell, van waar het lykje naar de Engelsche Kerk werd gedragen, gevolgd door eene groote processie die het gebouw vulde, waarin de begrafenisdienst werd gelezen door den Eerw. G. Gething. De processie vervolgde toen haren weg naar de begraafplaats, maar voor dat men ver gegaan was, hoorde men duidelyk de naderende aankomst van een anderen storm, schaarsch was het kerkhof bereikt, de gebeden gelezen, de kist in hare plaats gezet, en de rouwdragers begonnen huiswaarts te gaan, toen de storm met volle kracht losbrak. Eerst een hevige bliksemstraal, toen een naby schynend gekraak, en een verwyderd gerommel, toen een andere bliksemstraal, die iedereen voor een oogenblik verblindde, en daarna een stortbui, byna even zwaar als die van den vorigen achtermiddag. Het was een dag zeker zeer geschikt voor een droevige gebeurtenis, en wy herinneren ons niet dat wy ooit iets dergelyks in dit of in een ander land gezien hebben. Sommigen wilden beweren dat de bliksem digt by het kerkhof was ingeslagen, daar de laatste straal de omringende duisternis verlichtte, en verscheiden personen deed beven en bleek worden.—*Courier.*

BRAND TE MURRAYSBURG.—Op Donderdag den 24 ll., is 's morgens om 4 ure een zware brand uitgebroken in het pakhuis van den heer Bockle, dat, van wege de slechte bluschmiddelen, geheel een prooi der vlammen is geworden. Het gebouw was volgens berigt voor £500 en de inhoud voor £1500 geassureerd in de Midlandsche Assurantie en Trustmaatschappy te zamen met nog een ander kantoor.

MURRAYSBURG, 21 FEB.—Een correspondent van de *G. R. Herald* schyft van daar onder dezen datum het volgende:—De laatste overvloedige regens hebben het Westelyke gedeelte van dit distrikt letterlyk onder water gezet, en dammen zyn verspoeld in grooten getale. Zonder twyfel hebt gy het berigt van de vernieling van dien aan het Poortje reeds ontvangen. Dit werk bestond uit een steenen muur, twee en dertig voet hoog, die een nauwen pas in de heuvelen verstopte, en het water, dat op deze wyze werd opgevangen, bedekte eene uitgestrektheid gronds van zes mylen. De muur was aan den voet twaalf voet en boven aan vier voet dik. Omtrent acht huisgezinnen wonen op de plaats, en voordat deze verbetering werd gemaakt, groeiden er in de allergunstigste saizoenen slechts veertig mudden graan. Kort voor het ongeval was de toestand van zaken ten eerste veranderd, de opbrengst was, naar ik geloof, zes honderd mudden graan, of daaromtrent, en men was bezig een watermolen op te rigten. Dingsdag voor acht dagen was de regen aan het Poortje heviger, dan hy geweest was sedert het bouwen van den dam, dat is, sedert zes of zeven jaren, en de eigenaars begonnen voor deszelfs behoud te vreezen. Zy waren allen, naar het schynt op de plek, om het ryzen van het water gade te slaan, dat nog nooit over den muur had gestroomd. Plotseling zag men, ten gevolge van het doorbreken van een anderen grooten dam op eenigen afstand, een groote golf door het meer stroomen. Zoodra deze tegen den muur aan kwam, brak dezelve door. Terstond kwam de stroom op den molen af, deszelfs muren werden omgesmeten, en het onvoltooide dak werd weggespoeld. In weinige minuten was naauwelyks een spoor van den dam te zien. Een groot gedeelte van den boomgaard en den bebouwbaren grond werd verspoeld. De kraals werden vernield, en de geheele plaats is thans een puinhoop. Gelukkig werd geen der huizen op de plaats erg beschadigd, doch de eigenaars zyn zeer ter neêr geslagen. Het schynt, dat de dam slecht gebouwd was, en hy had altyd erg gelekt. Het is te hopen, dat men voortaan in het bouwen van dammen op meer wetenschappelyke wyze te werk zal gaan.—Gisteren heeft het hier fraai geregend, en terwyl ik aan het schryven ben, regent het nog hard."

BOONTJES VOOR SUEZ.—De *K. W. T. Gazette* meldt, dat een zekere heer Hughes, van de St. John's Rivier, een zak van de boontjes heeft medegebragt, die in dat gedeelte des lands groeyen, welke naar Port Elizabeth zouden gezonden worden, en van daar naar Suez. Men geloofde, dat de order daarvoor door den heer De Lesseps regtstreeks aan den heer Adler, te Port Elizabeth, werd gezonden. De boontjes zullen waarschynlyk dienen, om langs de oevers van het kanaal te worden gezaaid, om het verstuiven te beletten.

ONGEVALLEN.—Dingsdag morgen werd het lyk van een Kaffer gevonden naby den Artilleriedam, Grahamstad. Men veronderstelt, dat de man trachtte over den muur te klimmen in een staat van dronkenschap, en uitgegleden zynde, naar beneden is gevallen. Een zyner ribben was gebroken, en hy had verder zware kneuzingen gekregen aan de keel en het hoofd.—Denzelfden dag werd een kind van 18 maanden, Estment genaamd, by ongeluk gestikt, naby de woning zyns vaders, in de Beaufortstraat.—Een ernstig ongeval is den heer Thomas Ward verledene week overkomen. Hy werd van zyn paard geworpen aan of naby de Kalkdrift, en toen hy gevonden werd, verkeerde hy in geheel bewusteloozen toestand. Het verheugt ons, evenwel, te vernemen, dat men verwacht, dat hy zal herstellen.—*Journal.*

GRENSVERDEDIGING.—Voor eenige dagen werd te Queen's Town eene publieke byeenkomst gehouden, ten einde het onderwerp der Grensverdediging in overweging te nemen, ten gevolge van de aanstaande terugtrekking der troepen uit de kolonie. De heer Bertram ageerde als voorzitter. De vergadering was eenparig ten gunste van het vaststellen eener Burgerwet, waardoor alle personen tusschen de 18 en 50 jaren verpligt zouden zyn tot aktieve dienst, in geval van oorlog. Een wetsontwerp, waarin de gevoelens der vergadering werden uitgedrukt, werd opgesteld, en zoude aan de overweging des Parlements worden onderworpen. Een van deszelfs bepalingen luidt als volgt:—"De Burgermagt, die onder deze Wet zal worden aangeworven, zal worden aangevoerd door veldkornets, assistentveldkornets, één veldkornet, om de burgers, die in elk veldkornetschap worden aangeworven, aan te voeren, bygestaan door den assistent veldkornet, die onder hem zal staan, en een kommandant in elke afdeeling, die over de geheele daarin aangeworvene magt het bevel zal voeren, terwyl de steden en municipaliteiten zullen worden aangevoerd door een veldkapitein en een of meer luitenants, naar mate van het aantal burgers, die worden op de been gebragt. Een veldkapitein en twee luitenants zullen worden aangesteld op elke 100 burgers, die worden aangeworven, en al zoodanige officieren zullen worden verkozen, als later zal worden bepaald."

ALBANIE.—De *G. R. Advertiser* geeft het volgende omtrent de lotgevallen van een togtganger in dat land:—"Voor eenige maanden kregen twee menschen van Graaff-Reinet het in hun hoofd, om op togt te gaan aan gene zyde van de Oranjerivier. Weldra bevonden zy zich in Albanie, dat thans beruchte land, waarheen eenige beruchte speculateurs zoovele koloniale jonge lieden, en tevens zoo veel geld uit de kolonie trachtten te lokken. Na veel heen- en derwaarts te zyn gereisd, waren zy eindelyk bereid, om aan een boer, H—— genaamd, goederen te verkoopen, op welke voorwaarden is niet bekend. Een hunner had ondertusschen de gelegenheid, om eenige nabarige plaatsen te bezoeken, en daartoe leende hy de kar en paarden van H. Overal waar hy kwam, werd hem gezegd, dat H. hem niet zou betalen, dat hy nooit iemand betaalde, en dat hy elken togtganger, die hem iets verkocht, fopte. De handelaar gaat terug naar de plaats van H., en tracht van hem te krygen, wat hy maar kan. Dit was evenwel zoo weinig, dat hy er niets mede kon aanvangen, en hy besloot H. tot zyn pligt te brengen. Hy zond hem zyn paarden terug, maar liet de kar aan zyn wagen vast, en regtuit naar het huis gaande, zeide hy dat hy tot eene schikking wilde komen. H. wilde eerst zyn kar terug hebben, voordat hy van iets van dien aard wilde hooren. De handelaar zeide, dat hy eerst wilde zettelen, en dan kon hy zyne kar terug krygen. Eindelyk zond de laatste om zyn vee. Dit was evenwel zulk een ellendige troep, en hy vroeg er zulk een ontzettenden prys voor, dat eene schikking met iets anders dan klinkende munt buiten sprake was. Deze was echter niet voorhanden, en de handelaars bonden de kar achter den wagen vast, en spanden in. Zy waren evenwel niet ver gegaan, toen een half dozyn Grikwas, met een "warrant" aankwamen, om de kar in beslag te nemen, en de handelaars "te dagvaarden, te Suffolk, voor het Hof van het groote Opperhoofd Nicolaas Waterboer te verschynen." De togtgangers verklaarden, dat zy de kar niet wilden uitleveren, voordat H. voor zyne goederen had betaald. De Grikwas trachtten toen de kar in beslag te nemen, en er had een geregeld gevecht plaats om dezelve en het gelukte den togtgangers met behulp hunner bedienden, den aanval af te slaan en de kar in hun bezit te houden. De Grikwas trokken vervolgens terug, zonder twyfel, om aan het groote Opperhoofd te vertellen, hoe wanhopig zy om de kar hadden gevochten, en hoe zy hadden moeten onderdoen voor de overmagt van de togtgangers en hunne bedienden. De handelaars maakten ondertusschen, zoo spoedig mogelyk, dat zy over de Oranjerivier kwamen en zy wenschten zichzelven geluk, dat H. hen niet had beet gehad, want zy hadden voor £11 aan goederen eene uitmuntende kar van hem gekregen. De "warrant" van het groote Opperhoofd werd tydens de worsteling door de handelaars opgeraapt, alsook de beëdigde verklaring van H., waarop dezelve werd uitgereikt. Deze zegt, dat de handelaar hem had krediet gegeven, totdat hy (de handelaar) van de goudvelden zou zyn teruggekeerd, dat hy hem vier stuks vee voor zyn goederen had aangeboden, en dat zyn kar £230 waard was."

DE GALEKAS EN TEMBUS.—Een correspondent schryft van de Transkei op den 17den February aan een Parlementslid, in de Kaapstad, het volgende:—"Gy hebt misschien gezien in de nieuwsbladen, dat er een oorlog dreigt uit te breken tusschen de Galekas en de Tembus. Deze stammen hebben sedert de laatste dertig jaren min of meer met elkander overhoop gelegen, en daar zy digt by elkander wonen, plegen zy voortdurend kleine diefstallen op elkander, die dikwyls geregelde gevechten ten gevolge hebben, waarin velen op beide kanten sneuvelde. Thans zyn vele stuks vee door Gangelizwe's eersten raadsman, Froy, alias Kelo genaamd, gevat, welke aan iemand van Kreli's volk behoorden, dat op weg was uit het land der Tembus, om zich by het opperhoofd te voegen. Kreli vroeg om de reden daarvan en ontving een zeer brutaal antwoord van het Tembuopperhoofd, dat Kreli's boden, zonder hun te woord te hebben gestaan, terugzond. Natuurlyk werd Kreli hierover zeer boos, en hy zegt, dat hy vast besloten is niet alleen Gangelizwe's manschappen te dooden en zyn vee te nemen, maar dat hy hem wil verjagen en zyn land in bezit nemen. Ik twyfel niet, of hy zal zyn woord houden."

COLESBERG, 22 FEBRUARY.—Gisteren zyn by het examen voor het lidmaatschap der N. G. Kerk 25 personen toegelaten.—Verleden week hebben wy benaauwde zware hitte gehad, doch Zaturdag namiddag begon het te regenen, en Zondag middag viel er een ferme bui, zoo dat de slooten in korten tyd weer veel water hadden. Het weer is nu koeler, en het schynt of wy nog meer regen zullen krygen. Het dorpsveld gelykt een bloementuin.—Een jong kleurlingmeisje, wonende in het Kamp, speelde verleden week met een andere meid, hetwelk ten gevolge had, dat de laatste kwaad werd, en zy gooide het meisje hard tegen den grond en sloeg haar hard. De nek van het meisje is byna gebroken door den val en het ligchaam ernstig bezeerd door de zware slagen. Hoewel het meisje byna gedood is, zyn er geene stappen door de betrekkingen genomen om de aanrandster by het geregt aan te geven, daar zy in het denkbeeld zyn, dat de meid niet gestraft kan worden, zoo lang het kind nog leeft.—*Advertiser.*

Origineele Correspondentie.

DE PAARDEHANDEL MET INDIE.

Wynberg, 1870.

Mynheer,—Eene verhandeling van omtrent twee kolommen in de *Times* omtrent dit onderwerp verdient wel de belangstelling der Kaapsche paardefokkers en landbouwers. Eenige der daarin uitgesproken meeningen zyn wel aan eenige bedenking onderhevig, zoo als byvoorbeeld het geval is met de nieuwe ontdekking van Lord Napier, den tegenwoordigen Gouverneur van Madras, die zegt dat "de Kaap eene dure en onzekere markt is." Dit is eene tamelyk stoute bewering, en gelukkig voor de Kaap, is zy gemakkelyk te wederleggen.

Indien de Kaap, zoo als by vele vroegere gelegenheden, paarden voor de Indische ruitery kan leveren, tegen £25 het stuk, afgeleverd aan de plaats van afscheping, dan kunnen zulke paarden te Madras en Bombay worden geland voor £50, en te Calcutta zeker voor minder dan £60. Deze zyn de vaste pryzen voor paarden der ruitery te Madras, Bombay, en Calcutta respektievelyk, en eene Commissie van Officieren, die onlangs te Madras werd aangesteld, om de zaak te overwegen, heeft in haar rapport voorgesteld, om £75 per stuk te geven voor Australische paarden, geschikt voor de Artillerie. Misschien heeft Lord Napier die meening opgevat, voor dat het rapport van de Commissie te Madras hem onder de oogen kwam, en hy kon de correspondentie niet hebben gezien, welke gevoerd werd in 1866 tusschen den Gouverneur dezer kolonie en de militaire overheden te Madras, welke een informatie bevatte, die geheel verschilde van zyner Lordschaps beschryving der Kaapsche markt.

De eerste koste van een kavalleriepaard in deze kolonie kan bepaald worden op £25 (dezelfde som die de Australische maatschappy verwacht te verkrygen); en behalve dat er eenige dagen op zee worden bespaard, is de buitengewone onzekerheid niet heel merkbaar. In oorlogstyd zouden vyandelyke kruisers aan de "Sand Heads" schepen van Australië even gemakkelyk kunnen opvangen, als die van de Kaap, en het gevaar der reis, uit andere oorzaken voortspruitende, vooral met zeilschepen, zoude veel geringer zyn aan onzen kant. Het is hier wel der vermelding waardig, dat onder byna 5,000 paarden, die door Kolonel Apperley, en dat wel voornamelyk in zeilschepen, naar Indië werden afgezonden, *de sterfgevallen niet meer dan 2 percent op het geheele getal bedroegen.*

Wat het Port Darwin plan betreft, dat door het Australische Bestuur zoo sterk aan de Indische Regering wordt aanbevolen, niemand, die eenige ondervinding heeft gehad in het fokken van paarden, zal daarin veel vertrouwen stellen. Om veulens, die nog nooit gebruikt zyn, op eene reis van achttien maanden van Zuid-Australië naar Port Darwin, door een land te voeren, een groot gedeelte waarvan onvolkomen, zoo niet in het geheel niet bekend is, waar weiland en water slechts op verre afstanden van elkander wordt gevonden, en waar de droogte eerder regel dan uitzondering is, en hen vervolgens op de plaats van afscheping te houden, totdat zy geschikt voor verzending zyn, zoude eene koste veroorzaken onderweg, en aan het depôt, die door een gemiddelden prys van £25 nooit zou worden gedekt, tenzy de paarden van zeer slechte soort zyn. Een groot etablissement zou noodig zyn, en voor voeder van alle soorten zoude in het depôt moeten gezorgd worden, daar het niet mogelyk is, in de heete luchtstreek, om paarden het geheele jaar van gras en water te laten leven, daar hieraan van tyd tot tyd gebrek is.

De schryver in de "Times" besluit zyn verhandeling met de opmerking, dat "het eenige punt dat bevestiging verdient, is de prys der paarden, daar hie-op de geheele zaak neêrkomt!"

Doch, het zy met allen eerbied gezegd, er is iets anders, waarop de kooper moet letten, en dat van veel meer belang is, dan de enkele prys van het dier, en wel dit: Zyn de Australische paarden geschikt voor de dienst in Indie? Kunnen zy dat klimaat verdragen, en de vermoeijenissen van een veldtogt doorstaan? Zoo niet, dan zyn zy duur tegen eenigen prys. De Remontecommissie van Madras heeft pas voor een korten tyd getuigenis ingewonnen, waardoor stellig bewezen werd, dat de Australische paarden geheel ongeschikt zyn voor zwaar werk in Indie, omdat zy de zonnehitte niet kunnen verdragen, zwak van gestel zyn, en bovendien onhandelbaar zyn. De getuigenis van vele artillerie- en kavallerieofficieren was geheel beslissend op dit punt. Wat de vooronderstelling aangaat, dat de paarden, gefokt in het Zuiden van Australie, wanneer zy naar het Noordelyke uiteinde van dat land werden gevoerd, "geacclimatiseerd zouden worden door de reis, en op deze wyze geschikt zouden worden voor de Indische dienst, dit kan men gerust een ydelen waan noemen.

De kwestie lost zich op in eene van kosten en kwaliteit gezamenlyk; en de beste, en inderdaad de eenige manier, om dezelve uit te maken, zal zyn voor de Indische Gouvernementen, om agenten tot den verkoop van paarden, zoowel naar Australie als naar de Kaap te zenden, voor drie of vyf jaren, en tegen den afloop van dien tyd zouden zy zich een billyk en onpartydig oordeel kunnen vormen, en omtrent de toekomstige wyze van handelen kunnen besluiten.

Daar ik onlangs uit Indie heb vernomen, dat in Bengalen een vooroordeel bestaat tegen de Kaapsche paarden, en ten gunste der Australische, dat op, naar het my voorkomt, op geheel onredelyke gronden rust, heb ik reeds eene verhandeling ingezonden by een tydschrift, dat eene groote circulatie heeft (nl. de *Oriental Sporting Magazine,*) waardoor, naar ik hoop, de verkeerde indrukken eenigermate zullen worden weggenomen, die ongelukkiglyk in Indie heerschen omtrent de Kaap, als een paardenvoortbrengend lands, en ik stel daarom een afschrift daarvan ter uwer beschikking.—Ik ben, enz.

T. B. BAILEY.

(Wegens gebrek aan tyd tot voltooying der vertaling, moet de genoemde verhandeling onvermydelyk overstaan tot ons volgend nommer Red.—Z. A.)

EENE OPHELDERING.

Paarl, 28 Feb. 1870.

Mynheer!—Een vriend bracht my "Het Volksblad" van gepasseerden Zaturdag, waarin eene mededeeling voorkomt omtrent de namiddagsprediking op Zondagen alhier. Dat eenigen daarover hebben gesproken, is toeteschryven aan de aanmerkingen, welke gemaakt zyn geworden, ten gevolge van hetgeen nu door andere predikanten gedaan wordt, en hetwelk door onzen ontslapenen leeraar niet werd verricht. Dit heeft met regt ongenoegen verwekt, en van daar de aanmerkingen die gemaakt zyn geworden, dat het liefst beter zoude zyn dat men van de leeraren die ons komen assisteeren, niet vordert tweemalen de dienst in de "kerk" te doen, maar de kwestie aan Ds. Van der Wall overtelaten.

EEN LIDMAAT.

Franschhoek, 28 Feb. 1870.

Mynheer,—Zondag voor acht dagen trad de Wel-Eerw. Professor Murray voor deze gemeente op en koos tot tekst Mattheus 4. Z.Eerw. hield eene indrukwekkende rede, zoodat een ieder onzer hoogst voldaan was, doch ik moet bekennen, dat ZEerw. gestoord is geworden door de ongeregeldheid, die plaats heeft gevonden en telkens plaats vindt met het bespelen van het melodium. De gemeente verstaat den orgelist volstrekt niet, hetzy hy een gezang of een psalm speelt. De speler is evenwel vurig genoeg, want hy doet zyne handen op de klavers nederkomen, of hy ze in tweeën wil doen splyten, en tegelykertyd pronkt hy ook met het hoofd, zoodat het een ieder onzer ontsticht. Het zoude veel beter zyn, om het melodium onbespeeld te laten staan, dan er een ieder voor te plaatsen, die er geen kennis van heeft, dewyl niet alleen de prediker, maar ook de gemeente ontsticht wordt.

EEN LIDMAAT.

HET PARLEMENT.

WETGEVENDE RAAD.

MAANDAG 28 FEBRUARIJ, 1870.

In afwezigheid van den Hoofdregter werd de heer de Roubaix tot voorzitter gekozen.

De heer Chase presenteerde eene petitie omtrent het onderhoud van de Zuurberg Pas.

Verscheidene vragen stonden over ten gevolge van de afwezigheid van de Gouvernements ambtenaren.

Verlof werd toegestaan tot het indienen van de Jagtwet, en tevens besloten, dezelve op 20 dezer voor de tweede maal te lezen.

Eene commissie, bestaande uit de heeren Godlonton, Wood, Fleming, de Roubaix, en Dr. White, werd aangesteld om onderzoek te doen omtrent de memorie van den heer Hugham Hudson, voormaals Civiele Commissaris van Somerset Oost, klagende dat hy in zijne bediening geschorst is geworden.

Drie boodschappen werden van den Gouverneur ontvangen 1. Vragende om autorisatie voor de uitgaven in Maart, welke toegestaan werd; 2. Verzoek dat aan den heer M. J. Louw in de afdeeling Calvinia een stuk grond, genaamd "Manelsberg," worde toegestaan.—3. Antwoord op een adres van den Raad, afschriften zendende van een depêche gewisseld tusschen Zijn Excellentie den Gouverneur en den Minister voor de Kolonien omtrent de Constitutie. De Papiergeld bill werd voor de eerste maal gelezen, en de Raad verdaagde tot Woensdag.

WETGEVENDE VERGADERING.

MAANDAG, 28 FEBRUARIJ.

De heer Neethling, lid voor Stellenbosch, maakte zijne verschijning en nam plaats, na behoorlijk den eed van getrouwheid te hebben afgelegd.

Eene petitie werd ingediend door den heer Tennant, van ingezetenen van Uitenhage, tegen het aannemen, in haren tegenwoordigen vorm, van de door de Regering voorgestelde wet op de wegen.

Een aantal kennisgevingen van voorstellen gedaan en andere formeele bezigheden verrigt zijnde, onder anderen het overzenden naar den Wetgevenden Raad van de wet op het papierengeld, kwam men tot de orde van den dag.

DE AFSCHAFFING DER DOODSTRAF.

De heer Porter, de tweede lezing van dit wetsontwerp voorstellende, zeide, dat hy, toen hy verlof had gevraagd, om dezen maatregel voor te brengen, zich had uitgelaten, alsof hy niet verwachtte, dat dezelve in deze zitting zou worden aangenomen. Hy zeide dit, omdat hy wel wist, hoe zeer de gewoonte in deze soort van zaken een invloed uitoefent op het volk. Als men de geschiedenis raadpleegde, dan zoude het schynen, alsof de doodstraf voor zekere misdaden ten allen tyde en overal in zwang was geweest, en als het ware eene natuurwet was. Sedert dien tyd, evenwel, was hy eenigzins gaan twyfelen omtrent de betrekkelyk geringe kans, die hy had, dat zyn voorstel zou worden aangenomen, want de wonderbaarlyke verandering van gevoelen omtrent deze zaak in den nieuweren tyd had hem eenigzins meer hoop doen koesteren. Het zoude al te langdradig zyn, om al de gronden na te gaan die hy mogt aanvoeren ten gunste van het wetsontwerp, en hy zoude zich derhalve bepalen tot de veranderingen in de Engelsche wet, niet alleen omdat hy met deze het best bekend was, maar ook, omdat hy in staat zoude zyn, aan het Huis een helder inzigt te geven in de verandering van meening omtrent dit onderwerp. Men had gezegd, en het was een waar gezegde, dat in vroeger tyden de wetten van Engeland met blood waren geschreven. Diefstal werd in grooten en kleinen diefstal verdeeld. De groote diefstal was, als de waarde van het gestolen artikel boven twaalf pence was, en kleine, wanneer dezelve niet zooveel bedroeg. Mannen en vrouwen werden in Engeland in die dagen gehangen voor byna elke misdaad. Zy werden gehangen voor het stelen van één shilling, vyf shillings, veertig shillings, en vyf pond. Zy werden gehangen voor het stelen van een schaap (hoor, hoor, van den heer King), zy werden gehangen voor het stelen van een paard (hoor, hoor, van denzelfden heer), zy werden gehangen voor vervalsching. Er was naauwelyk ééne misdaad, waarvoor zy niet werden gehangen. Eindelyk had er eene verandering plaats in de wetgeving des lands. Men zou thans verwonderd zyn, te hooren, dat onder de Regering van Hendrik VIII, 72000 menschen werden opgehangen. Men zoude kunnen denken, dat dit een wreede vorst was, maar, wanneer men lager af kwam op de geschiedbladen, dan zoude men vinden, dat de schandvlek nog op de wetgeving bleef kleven. Zoo er ooit een schryver was, die den toenmaligen toestand prees, en die al het bestaande het best achtte, dan was het de groote geschiedschryver, Sir William Blackstone. Alhoewel hy een groot bewonderaar der Engelsche wet was, zoo had hy toch een hart in zyn lyf, en in zyn Commentarii, die geen honderd jaar geleden zyn gepubliceerd, schreef hy het volgende omtrent den toenmaligen barbaarschen staat der Engelsche wet, omtrent dit onderwerp: "Het is eene droevige waarheid, dat onder de verschillende daden, welke de menschen dagelyks kunnen plegen, er niet minder dan honderd zestig by Akte des Parlements zyn opgegeven, als den dood verdienende. Eene zoo vreesselyke lyst doet het aantal misdadigers toenemen, in plaats van het te verminderen. De benadeelden zullen dikwyls, uit medelyden, niet willen vervolgen; gezworenen zullen, uit medelyden, hunne eeden somtyds vergeten, en óf de beschuldigden vryspreken, óf de aard der misdaad verzachten; en regters zullen, uit medelyden, de helft der veroordeelden aan de genade des Konings aanbevelen. Te midden van zoo vele kansen, om vry te komen, ziet de verharde misdadiger de menigte, die wordt ter dood gebragt, over het hoofd; hy doet eene wanhopige poging, om in zyne behoeften te voorzien of middelen te verkrygen, om aan zyne lusten bot te vieren, en, indien hy onverwachts in de handen des geregts valt, acht hy zich byzonder ongelukkig, omdat hy eindelyk het slagtoffer is geworden van die wetten, welke eene lange straffeloosheid hem heeft leeren verachten." Honderd en zestig jaren geleden waren er niet minder dan honderd zestig misdaden, de bedryvers van welke den dood verdienden. De edele en geleerde heer maakte gewag van een dezer wetten, waardoor werd bepaald, dat iemand, die vyf shillings uit een winkel stal, ter dood moest worden gebragt. Kon er worden gezegd, dat deze wetten eenvoudig waren gemaakt, om het volk schrik aan te jagen? Volstrekt niet, want zy werden in al hare gestrengheid ten uitvoer gelegd. Hy zoude een gedeelte van eene redevoering lezen, die in 1777 door Sir William Meredith in het Engelsche Lagerhuis werd gehouden, en hy verzocht het Huis aandachtig te hooren naar hetgeen hy zoude lezen, daar er uit bleek, hoe sommige lieden zich door de gewoonte lieten verleiden, om te verdedigen, wat onverdedigbaar en schadelyk was. De edele en geleerde heer las hier het bewuste uittreksel voor, het geen behelsde, dat een man door wervers in Z. M.'s zeedienst gepresst zynde, zyne vrouw en kinderen aan gebrek ten prooi waren gelaten. De vrouw ging in een winkel en stal een artikel van geringe waarde, voor welk misdryf zy ter dood veroordeeld werd, en terwyl zy naar het schavot ging, lag haar klein kind aan hare borst te zuigen. Dit was eene vreesselyke geschiedenis, ging het edele lid voort, en zy werd door Sir William Meredith verhaald, met eene eenvoudigheid van bewoordingen, die Dante hem kon benyden. De toestand van zaken bleef aldus, totdat een man, wiens naam geen regtsgeleerde zonder eerbied, en geen philanthroop zonder bewondering, op zyne lippen konde nemen, Sir Samuel Romilly, in 1810 een wetsontwerp door het Lagerhuis deed aannemen, waarin eene verandering in genadigen zin werd voorgesteld. Toen deze Bill in het Hoogerhuis voorkwam, verzette zich de toenmalige Lord Kanselier, Lord Eldon, een man, die weende over elke verandering in de Engelsche Constitutie of in de Engelsche regtsbedeeling, met kracht tegen de voorgestelde nieuwigheid, en de Bill werd verworpen. Een Aartsbisschop en zes Bisschoppen stemden tegen de verandering, en het bleef zoo tot de regering van George IV. De edele en geleerde heer verwees het Huis naar May's "Constitutionele Geschiedenis," waaruit men zou zien, dat, na verscheidene verbeteringen, slechts twee misdaden overbleven, waartegen de doodstraf bepaald bleef, de eene was moord en de andere hoogverraad. Zonder twyfel omvatte hoogverraad verscheidene andere misdaden, want wanneer eens aan verraad de vrye loop werd gelaten, dan kon niemand berekenen hoeveel nadeel aan de maatschappy zoude worden berokkend. Het oude vonnis in geval dat iemand aan hoogverraad werd schuldig bevonden, was volkomen bekend aan elken regtsgeleerde. Het was, dat de gevangene naar de plaats van waar hy kwam zou worden gebragt, en op een zekeren nader te bepalen dag van daar naar de plaats van executie, en aldaar zou worden opgehangen aan den nek,—maar niet tot dat hy dood was. De gevangene moest afgesneden worden, terwyl hy nog leefde, zyne ingewanden moesten worden uitgehaald en voor zyn oogen verbrand, zyn hoofd moest worden afgehakt, en zyn ligchaam gevierendeeld. Dit werd als eene al te vreesselyke straf beschouwd, en eene verandering werd gemaakt door de 54ste Wet van George III, waardoor werd bepaald, dat de gevangene eerst na zyn dood zou worden afgesneden. Doch de openbare meening veroorloofde in onze dagen zelfs niet, dat het gewyzigde vonnis werd ten uitvoer gelegd. Frost was schuldig bevonden aan hoogverraad in Wales, en toch was hy op zyn bed gestorven. Smith O'Brien was schuldig bevonden aan hoogverraad in Ierland, en toch was hy op zyn bed gestorven. (Twee boodschappen werden op dit oogenblik van den Gouverneur ontvangen.) De heer Porter ging voort met te zeggen, dat toen de bode van den Gouverneur werd aangemeld, hy juist bezig was er van te gewagen dat de nieuwere Wetgeving in Engeland de doodstraf had afgeschaft voor alle misdaden, behalve twee, nl. moord en hoogverraad, en in praktyk was dezelve afgeschaft in alle gevallen, behalve slechts één. Die straf kon nog jaren of eeuwen op het wetboek tegen hoogverraad blyven bepaald; maar sedert de verandering der wet in Engeland met betrekking tot verraad was het zeer onwaarschynlyk, dat die straf nog zou worden ten uitvoer gelegd. Vervolgens wenschte hy te vragen, zoude de doodstraf nog blyven in geval van moord? Wat hem zelven betrof, hy zeide bepaaldelyk van neen. Hy had eene verhandeling in een nieuwsblad gezien, waarin de doodstraf werd verdedigd op grond van den bybelstekst, waarin stond "wie eens menschen bloed vergiet, diens bloed zal door menschenhand vergoten worden," (hoor, hoor.) Zyne edele vrienden juichten dit toe (een stem: slechts twee). Hy hoorde, dat er slechts twee toejuichten, maar het verwonderde hem, dat er één enkele was. Wat ook mogt gezegd worden ten gunste van de doodstraf op andere gronden, voorzeker behoorde niets omtrent de uitspraken des Bybels te worden gezegd. Niemand moest een oogenblik denken, dat hy geen eerbied had voor de Schrift, maar op hoog gezag, en door het gezond verstand, was uitgemaakt, dat wy niet door Joodsche wetten waren gebonden. (De heer Eustace: Het bevel werd gegeven aan Noach—hoor, hoor.) Dit mogt zoo zyn; maar waren er geene andere bevelen gegeven, die eveneens verbindend waren? De Schrift zeide, dat hy, die zyn vader of moeder sloeg, of zyn vader of moeder vervloekte, of een os bezat, die met zyne horens stootte, moest sterven. Zyn vader of moeder te vervloeken of te slaan, was voorzeker een ernstig misdryf, en het was verkeerd, om een os te hebben, die met zyne horens stiet, zonder zorg te dragen, dat hy geen schade aanrigtte; maar voor die vergrypen zoude men iemand niet gaan ophangen. Zyn edele vriend (de heer Eustace) had gezegd, dat het gebod niet voor de Joden was. Welnu, dan zoude hy spreken van de gevallen van Mozes en David, (hoor, hoor.) Mozes ging uit in het veld en zag een Egyptenaar die bezig was een anderen Jood te slaan. Na regts en links om zich heen te hebben gekeken, sloeg hy den Egyptenaar dood, en vlugtte, even als een moordenaar zoude doen. Een voortreffelyke vriend van spreker, een Jood, had hem gezegd, dat, indien men het oorspronkelyk Hebreeuwsch zorgvuldig las, men zoude bevinden, dat dit volstrekt geen moord was; maar hy vreesde, dat, indien de Prokureur Generaal van Egypte hetzelfde gevoelen was toegedaan geweest omtrent zaken van dezen aard, als de Prokureur Generaal van de Kaap, Mozes in staat van beschuldiging zou zyn gesteld, wegens moord (gelach). Vervolgens was daar het gebeurde met David. Hy wilde volstrekt niet meer zeggen omtrent die grooten vorst, dan hy kon helpen, maar het was eene zekere waarheid, dat de moord door hem gepleegd op Uriah den Hittiet, een van den ysselyksten aard was. Men kon uit de gevallen van Mozes en David en eenige anderen zien, dat de groote moordenaren der Schrift in vrede in hunne graven daalden. Hy hoopte dat als iemand hem met een repliek wilde vereeren, hy eenige redenen zou aanvoeren om te bewyzen dat die geboden, welke in het Oude Testament waren gegeven, voor Christenen verbindend waren. Hy was niet een van hen, die der maatschappy het regt ontzeiden, om zoodanige maatregelen te nemen—zelfs het vergieten van menschenbloed—welke volstrekt noodzakelyk waren tot hare bescherming (hoor, hoor); en hy wist, dat hy, door dit te zeggen, een der sterkste argumenten ten gunste van zyn maatregel liet varen. Mannen, wier schoenriemen hy niet waardig was te ontbinden, hadden erkend, dat in zelfverdediging buitenlandsche vyanden mogten

doodgeschoten en binnenlandsche op eenige manier mogten gestraft worden, die men billyk en noodig mogt achten. Een ander argument, waarop hy niet veel nadruk zou leggen, was, dat een mensch het regt had, om het verschynen van zyn natuurgenoot in de tegenwoordigheid van zyn Schepper te verhaasten. Dit was een vreeselyk iets, en zy waren de beste mannen, die het als eene groote verantwoordelykheid hadden aangezien; maar wat hemzelven betrof, hy geloofde, dat een allergenadigst God al de omstandigheden in aanmerking nam, waaronder een menschelyk wezen deze wereld verliet. Zyne verdediging van den maatregel voor het Huis wenschte hy op eenen anderen en lageren grond te doen rusten, nl. op den grond van het maatschappelyk voordeel. De doodstraf werd ondersteund op twee gronden: 1. Dat dezelve afschrikte van het plegen van misdaden; en 2. Dat de misdadiger uit de zamenleving werd verwyderd. (De edele en geleerde heer verwees hier, met betrekking tot de afschrikkende uitwerking der doodstraf, naar eene redevoering, gehouden in 1868, door den heer John Stuart Mill, en beschreef in byzonderheden de plegtigheid van een verhoor voor eene kapitale misdaad.) Voortgaande, zeide hy, dat zulke tooneelen, als hy beschreef, en de dood van den misdadiger, zonder twyfel sterk op de verbeelding werkten, maar zy werkten het sterkst op de verbeelding van die menschen, die deze misdryven waarschynlyk niet zouden plegen. Toegegeven, dat daardoor op de verbeelding werd gewerkt, dan kon men hetzelfde argument, dat ten gunste van het ophangen wordt gebruikt, ook bezigen ten gunste van het verbranden, van het levend begraven, van het ten prooi geven aan wilde dieren, of van het binden van een misdadiger voor den mond van een kanon, om hem zoo in flarden te schieten. Indien door het ophangen de misdaad van moord niet werd voorkomen, dan vroeg hy, of men soms niet een of al die andere straffen wilde beproeven, elke waarvan vroeger werd, en sommigen waarvan thans nog werden ten uitvoer gelegd, in sommige gedeelten der wereld. Er waren twee wyzen, waarop men den dood kon beschouwen, zeide hy, nl. den dood als dood, en den dood als eene straf. Na Bacon te hebben aangehaald, maakte hy gewag van het geval van soldaten, die in den slag vooraan worden geplaatst, van zeelieden, die in voortdurend levensgevaar verkeeren, en van emigranten, die om ryk te worden, naar ongezonde luchtstreken verhuizen; en hy zeide, dat het twyfelachtig was of, naar mate van hun aantal, meer misdadigers van de straf vrykwamen, dan personen als de genoemde hun leven redden. De schande, die verbonden was aan de doodstraf, kon, naar hy zeide, even goed aan andere straffen kon worden gehecht. Van de vrees voor den dood gewagende, die, naar men zegt, ieder mensch koesterde, haalde hy de volgende woorden aan uit de redevoering van den heer J. Stuart Mill, door hem uitgesproken in het Lagerhuis, in 1868: "Is de dood dan de grootste van alle aardsche kwalen? Is het wezenlyk zoo verschrikkelyk om te sterven? Is het niet van oude tyden af aan een voornaam gedeelte van een mannelyke opvoeding geweest, om ons den dood te leeren verachten—om ons te leeren, hem, zoo al als eene ramp, dan toch niet als de grootste ramp te leeren beschouwen, in allen gevalle, als een onvermydelyke, en als het ware, ons leven in onze eigene handen te houden, gereed zynde, om het weg te geven of in de waagschaal te stellen op elk oogenblik, voor een waardig doel?" Indien deze redenering bestemd was, om uitwerking te hebben op makers van wetten, hoeveel sterker invloed zoude dezelve niet uitoefenen op overtreders van wetten? Men behoorde te bedenken, dat moord werd bedreven uit twee soorten van beweegredenen: (1) hartstogt, jaloesie, en wraak; (2) berekening. De eerste klasse van misdadigers lette, naar hy beweerde, volstrekt niet op de gevolgen, en verscheidene gevallen, waarvan hy thans gewag maakte, bewezen dit ten volle. Hy haalde het geval aan van een persoon, O'Brien genaamd, die voor eenige jaren, toen hy by een zekeren heer Ven aan Houwhoek woonde, een twist kreeg met zyn baas, en uit wraakzucht een kostbaar paard de pezen afsneed. Voor zyn misdryf werd hy naar het harde pad gezonden, en hy was daar niet lang geweest, toen hy een zamenzwering smeedde, om te ontsnappen. Een man, Onverwacht genaamd, verklikte de schuldigen, en O'Brien kreeg eene extrastraf. Een korten tyd daarna, toen de dwangarbeiders als gewoonlyk van hun werk afgingen, om hun maal te gebruiken, ging Onverwacht te zamen met eenige anderen op den grond liggen en viel in slaap. O'Brien, zyne kans waarnemende, nam eene spade op, en toen hy dacht dat hy onopgemerkt was, spleet hy den schedel van den slapenden man, zonder dat deze een kreet slaakte, en hy stierf onmiddelyk. Een bandiet, die digt by lag, opende toevallig zyne oogen, toen de spade neerkwam, en hy zag O'Brien den moord plegen. Deze werd veroordeeld om te worden opgehangen. De plaats van executie was te dier tyde aan Groenepunt. Toen hy voor de galg werd gebragt, zeide hy, dat dezelve niet behoorlyk was gebouwd, om een man daaraan op te hangen, zoo als ook bleek het geval te zyn. O'Brien werd op het luik gezet, en toen het viel, zwaaide hy een tyd lang rond, maar hy viel voordat hy dood was. De toestel week uit, en een matroos die zich onder de menigte bevond, sprong toe en sneed het touw rondom den hals van O'Brien door. De misdadiger die geheel verbysterd was, werd naar eene tent gebragt, tot dat de galg in order was, en nadat men een ander touw had weten te krygen, werd hy, zoo als men zegt, in de eeuwigheid geslingerd. Nu, ging de heer Porter voort, deze man was volgens hetgeen hy gezegd had, blykbaar tegenwoordig geweest by eenige teregtstellingen, en toch schenen deze geen afschrikkenden invloed op hem te hebben uitgeoefend, en zy zouden zulks ook niet doen op het gemoed van eenig persoon die zich door hartstogt, jaloesie, of wraakzucht laat verleiden om een moord te plegen. Vervolgens de tweede klasse—zy die berekenen, gelooven, dat al de kansen in hun voordeel zullen zyn, en hopen, dat zy niet zullen ontdekt worden, en zelfs indien dit het geval is, dan rekenen zy op de kansen, dat de jury eene uitspraak van "niet schuldig" zal doen, of wel op den gelukkigen uitslag van een appèl. Maar indien het tot het ergste komt, dan vatten zy het plan op, om met moed te sterven. Als het zeker was, dat ieder moordenaar gehangen werd, dan zoude hy weinig te zeggen hebben; maar het was zeker, dat zulks niet het geval was. In Engeland was de evenredigheid van veroordeelingen om andere misdaden 70 per cent, terwyl de proportie voor kapitale misdaden slechts 20 per cent was. Er was dit groot onderscheid tusschen de veroordeelingen, enkel omdat vele juries geen uitspraak deden, en die niet wilden doen, omdat de dood het gevolg zou zyn, en in vele gevallen, zoo als bekend was, deden zy uitspraken, die geheel en al in stryd waren met de getuigenis, op grond daarvan alleen. Eenige zyner edele vrienden zouden zich de commissie herinneren, die in 1866 omtrent dit onderwerp zitting hield. Sergeant Parry, een der uitstekendste krimineele regtsgeleerden in het Vereenigd Koningryk, legde getuigenis af voor de commissie, en verklaarde, dat voor zoo verre hy zelf wist, in zes of acht gevallen van moord de misdadigers waren vrygesproken, alleenlyk wegens de doodstraf. De edele en geleerde heer maakte ook gewag van de getuigenis van den Ed. Denman, by het noemen van wiens naam de heer Eustace toejuichte. De heer Porter zeide, dat het hem zeer speet, dat zyn edele vriend en ambtgenoot toejuichte, want hy hield er niet van, om aan het eene einde van een touw te trekken, en een zoo sterk man aan het andere. Hy sprak vervolgens van Frankryk, en van de groote moeijelykheid, die aldaar bestond, om eene uitspraak van schuldig aan moord te verkrygen, daar de gewone uitspraken, wanneer zy werden verkregen, waren "schuldig, onder verzachtende omstandigheden." Hy sprak van de gevallen van Madame Lafarge, van de vrouwen te Marseille, die hare echtgenooten hadden vermoord, van de vrouw, die kinderen kookte. Hy zeide, dat hy byna verwonderd was, dat Traupmann, de moordenaar der familie Kinck, niet een gelyke uitspraak had gekregen. Hy haalde een geval aan, waarin een man was verhoord, op de beschuldigingen van moord en roof. De getuigenis in beide zaken was dezelfde, maar hy werd vrygesproken van den moord en schuldig bevonden aan den roof, een resultaat toe te schryven alleenlyk aan het bestaan der doodstraf voor de eene misdaad, en niet voor de andere. Na gewag te hebben gemaakt van de gevallen van Oxford en Bellingham, de eerste van welke, naar hy zeide, by zyn verstand en de tweede waarvan gek was, haalde hy een tweeden grond aan ten gunste van de afschaffing der doodstraf, en wel dezen, dat jurys waren zamengesteld uit feilbare menschen. Geen droeviger geschiedenis kon worden geschreven, dan die van menschen, welke gehangen waren voor het plegen van misdaden, waaraan zy naderhand onschuldig waren bevonden, en waaraan zy, in sommige gevallen, niet met mogelykheid schuldig hadden kunnen zyn. Hy duidde aan, dat in civiele zaken een appèl bestond, waardoor eene fout kon worden verbeterd, maar dat in krimineele zaken geen appèl was. Het bewys voor de ergste van alle moorden rustte, naar hy zeide, gewoonlyk op omslagtige getuigenis, en deze was dikwyls gebleken, valsch te zyn. Hy verwees naar Sir Fitzroy Kelly, die verklaard had, dat uit zeventien menschen, die werden opgehangen, naderhand acht waren gebleken onschuldig te zyn, en één man werd begenadigd, slechts vier uren, voordat hy ter dood zou zyn gebragt, en ook deze bleek later onschuldig te zyn. Sir Frederik Pollock had verklaard, dat gedurende de ambtsbekleeding van den heer Wylde, een bloedverwant van den overleden Hoofdregter dezer kolonie, zes menschen waren opgehangen, die naderhand onschuldig werden bevonden. Zoo was een zekere Shaw, een man, die naby Leith woonde, opgehangen wegens het vermoorden zyner dochter, doch naderhand bleek het, dat hy onschuldig was. Voortgaande wilde hy vragen, of de misdaden waarvoor de menschen vroeger werden gehangen, waren vermeerderd, nadat het hangen daarvoor was afgeschaft (de heer Merriman: Ja.) Hy betwyfelde het. Hy zoude byvoorbeeld vervalsching nemen (de heer Merriman: Ja). Welnu, hy zeide van neen, en hy kon slechts bewering tegenover bewering stellen, en zoude gaarne de statistieke opgaven willen nagaan, om te zien, of hy verkeerd was. Van den tyd gewagende, toen £1 noten werden uitgegeven door de Bank van Engeland, haalde hy uit Lord Campbell een vonnis van den regter aan, met wien Lord Campbell den eersten rondgang deed, het slot waarvan luidde als volgt: "En moogt gy in de andere wereld die genade verwerven, welke de behoorlyke zorg voor het papierengeld des lands hier voor u deed verloren gaan." Zoo streng waren de wetten tegen vervalsching, dat alle bankiers, behalve die van Londen, petities inzonden, dat de doodstraf voor deze misdaad mogt worden afgeschaft. Hoewel de vervalschers by honderden werden gehangen, werd de misdaad door duizenden gepleegd. Het Parlement kwam de petitionarissen halverwege te gemoet, en schafte de wet af, behalve met betrekking tot testamenten en de overdragt van bezittingen, doch de misdaden van de laatste soort namen toe, terwyl die van de eerste verminderden. Daar er ontkend werd dat de misdaden niet toenamen, wenschte hy deze vraag te doen: Heeft eenig land, dat de doodstraf heeft afgeschaft, dezelve weder in zwang gebragt? Dit was nooit geschied. Hy wist, dat in gevallen van een doodvonnis, appèl openstond op den Secretaris van Binnenlandsche Zaken, en in dit land op het Uitvoerend Bewind, en geen hof van appèl kon slechter zyn. Eenige vonnissen werden vernietigd, en eenige niet, op zulk eene wyze, dat onmogelyk een lyn er tusschen kon worden getrokken. Daar waren byvoorbeeld de gevallen van de Korannamoordenaars en van de Gebroeders Welkie, van het distrikt Uitenhage. Hy was tegen de doodstraf, omdat zy onherroepelyk was. De wet, die in de vorige zitting werd aangenomen, beschouwde hy als halverwege strekkende tot de afschaffing der doodstraf, en hy achtte het vreemd, dat zy die geloofden dat dezelve afschrikkend was, hadden toegestemd om dezelve in het privaat te laten ten uitvoer brengen. Hy zelf had die wet in de laatste zitting ondersteund, wegens de demoraliserende uitwerking eener publieke executie. Hy wist dat vyf van de twaalf Engelsche Commissarissen van 1866 ten gunste van het beginsel dezer Bill waren, dat vier voor hare onmiddelyke aanname waren en één na een zekeren tyd. Hy beweerde dat de wilden gevangenisstraf met dwangarbeid erger vreesden, dan den dood, en haalde eene uitdrukking van Seyolo van dien inhoud aan. Men behoorde in eene zaak van dien aard niet op Engeland te wachten. Australië had niet op hetzelve gewacht, met betrekking tot private executie. Hy was het met John Wilkes eens, dat het slechtste gebruik dat men van een mensch kon maken, was hem te hangen, en hy eindigde met de zaak aan het oordeel van het Huis en het land over te laten.

De heer Watermeyer secondeerde.

De Eerw. Brown stelde de tweede lezing van de wet voor over zes maanden. Hij ontkende de gevolgtrekkingen, die de voorsteller der bill had gemaakt van de bijbelsche voorschriften over dit onderwerp. De heer Porter had vergeten, dat Mozes had moeten vlugten wegens de misdaad, en dat David enkel als hoogste des lands, in wiens handen de toepassing der doodstraf was, niet werd omgebragt. De Almagtige droeg de toepassing zijner geboden aan den mensch op en kwam niet in elk geval met een wonder tusschen beide.

De heer Eustace volgde met een tamelijk lange en degelijke aanspraak tegen de bill, aantoonende, hoe slecht de afschaffing van de doodstraf had beantwoord in Neufchatel en in Italie.

De heer Distin sprak zeer kort aan denzelfden kant, de heer Solomon lang aan den anderen, waarna de heer Merriman de bedaardste en best beredeneerde rede, die wij hem tot hiertoe hoorden doen, leverde tegen de bill.

De heer Barrington zeide, dat hij eerst van voornemen was geweest, voor de tweede lezing te stemmen, maar daar de heer Porter zelf erkende, dat de doodstraf in sommige gevallen wel noodzakelijk kon zijn, achtte hij zich thans verpligt, tegen de bill te stemmen.

Het was nu digt bij zes uur en het Huis scheen te verlangen tot de stemming te komen; om welke reden de heer Porter afzag van zijn regt van repliek, met de verklaring, overtuigd te zijn, dat de waarheid ten laatste zou zegevieren en aan zijne zijde was.

De tweede lezing werd zonder verdeeling verworpen.

DE BOODSCHAPPEN VAN DEN GOUVERNEUR.

De eerste bleek de beschouwingen te behelzen van de Regering over de gereserveerde schedulen, ten opzigte waarvan onlangs door de Assemblij een besluit was gepasseerd, daar op neerkomende, dat de handeling der Regering in die zaak overeenkomstig de wet en volgens parlementair gebruik in Engeland was. De tweede boodschap vergezelde een bill tot het beter regelen van het bureau van inkomende regten. Deze bill werd dadelijk voor de eerste maal gelezen.

DINGSDAG 1 MAART.

De heer Darnell gaf kennis van een voorstel om een bill in te dienen, ten einde de ingezetenen der respective afdeelingen te organiseren ter onderlinge verdediging.

Op eene vraag van den heer Smith antwoordde de Koloniale Secretaris, dat de militaire autoriteiten eene groote hoeveelheid ammunitie en wapenen naar Engeland hebben verscheept, maar hoeveel wist hij niet. Zoo lang dit niet bekend is, gevoelde de Regering zich niet geregtigd, wapendepôts te vestigen te King William's Town of elders.

Op eene vraag van den heer T. Barry zeide de Koloniale Secretaris, dat op ingevoerde muilezels thans eene belasting van £1 per stuk betaald wordt, en dat de Regering niet van voornemens is, dezelve te verhoogen.

Een paar andere vragen gedaan en beantwoord zijnde, vroeg de heer Reitz, of de Regering heeft gehandeld, of van voornemens is te handelen overeenkomstig de resolutie, verleden jaar genomen in betrekking tot het pensioen van den WelEerw. heer Albertijn, van Caledon?

De Koloniale Secretaris zeide, dat de bedoelde resolutie een verzoek inhield, dat de Regering zou afwijken van de wet der kolonie. De Gouverneur achtte zich niet geregtigd, zulks te doen op grond van eene resolutie, die door slechts één Huis was aangenomen. De Regering had niet gehandeld en zou ook niet handelen overeenkomstig die resolutie. Wil men, dat Ds. Albertijn vol pensioen zal erlangen, dan behoorde men daartoe behoorlijk een wet te passeren.

DE TROEPEN.

De heer Thompson had een verzoekschrift aan Hare Majesteit de Koningin op de agenda, in antwoord op Graaf Granville's depêche van den 9 December ll., aan Zijne Excellentie den Gouverneur. Dit antwoord, de redenen inhoudende, waarom de troepen in deze kolonie behooren te blijven, stelde de heer Thompson voor aan Hare Majesteit te zenden. ZEd. leidde dit voorstel in met eene lange aanspraak.

De heer Knight secondeerde, en de heer Barrington ondersteunde het voorstel.

De heer Smith stelde, gesecondeerd door den heer Clough voor, de dépêche naar eene commissie te verwijzen met instructien om een antwoord daarop op te stellen.

De heer Solomon critiseerde en veroordeelde 's heeren Thompsons antwoord op onbarmhartige wijze. Hij zag het nut van een antwoord op de depêche niet in en zou daarom stemmen èn tegen voorstel èn tegen amendement.

Na een paar scherpe woorden van den heer Darnell werd het amendement met 32 tegen 24 stemmen aangenomen.

De heeren Molteno, Thompson, Quin, Reitz en Smith werden als de commissie aangesteld.

Op voorstel van den heer Keyter werd besloten, de Regering te verzoeken, bij het opmeten van Kroonland uitspanplaatsen te reserveren ten gebruike van reizigers.

NATAL.

(Van den eigenen Correspondent van de Tyd.)

DURBAN, 31 JAN.—Ofschoon er weinig byzonders te melden valt, zoo waren er toch eenige kleine punten, die de algemeene aandacht bezig hielden. Een derzelve betrof Dr. Macrorie, die onlangs met zyne vrienden en aanhangers den eersten steen legde voor een nieuwe school en kerk te Durban, ten dienste zyner party in de Kerk. Dit is zeker pryzenswaardig, doch waar men tegen opkomt is, dat onder dien hoeksteen een document werd begraven, waarin gemeld gedeelte der kerk genoemd wordt "de Engelsche Kerk," en Dr. Macrorie de Lord Bisschop van de Diocese; tegen deze beide beweringen verheffen zich ernstige stemmen, bewerende, dat het gedeelte der Kerk van Dr. Macrorie niet is "De Engelsche kerk" en dat Dr. Colenso alleen is "De Bisschop van de Diocese." Alle deze twisten laten uwen onderdanigen dienaar tamelyk koel, daar hy tot geen der partyen behoort, doch deel uitmaakt der goede oude Schotsche kerk, die zoowel in beginsel als bestuur zoo veel overeenkomst heeft met de Hollandsch Hervormde. Het zich los rukken van vroegere banden en het verwisselen van woonplaats maakte echter ook my vryzinniger in beoordeeling der overtuiging van anderen. Te dikwyls toch werden ook myne voorvaderen bezield door een onverdraagzamen geest, welke voortsproot uit de opvatting, dat zy alleen het regte pad wisten ten Hemel, terwyl alle anderen noodwendig ergens anders, dus minder goed zouden te regt komen.

De *Herald* sprekende over deze daad van Dr. Macrorie, wyst er op hoe ook door dit document de nakomelingschap moet misleid worden, en weet er niets anders op, dan dat de ware wettige Bisschop van de Diocese, Colenso, daarnevens een document doet begraven om onze nazaten beter in te lichten.

Onder onze dames doet zich een gevaarlyk streven voor, om het eentoonige van haar bestaan af te wisselen. Eene jonge vrouw, die herwaarts kwam met aanspraken van voorbeeldige godsdienstigheid, pleegde verschillende opligteryen, welke haar in den tronk bragten. Eene andere, wier begrippen omtrent ware liefde niet snel genoeg verwezentlykt werden, daar hare ouders het voorgenomen huwelyk afkeurden, nam de teugels in eigen handen en verdween met den uitverkorene haars harten. Dewyl zy slechts 17 jaar is, meenden de ouders dat zy een paar jaar zich kon bedenken, doch zy dacht er anders over en verklaart, dat ouders noch familie haar immer kunnen bewegen haren geliefde te verlaten. Deze hebben thans pogingen in het werk gesteld om een huwelyk te beletten, waardoor echter de positie der weggeloopene niet eerzamer wordt.

Verleden Zondag was aangekondigd in de plaatselyke bladen als de dag, op welken de Bisschop van Natal zoude preeken in de St. Pauls Kerk te Durban. Nu moet gy weten, dat terwyl velen van ons een ernstig gezigt zetten en het hoofd op deftige wyze schudden over de ketteryen van Dr. Colenso, wy echter allen naar hem toe snellen als wy vernemen dat hy preeken zal. Het is waar, gy zoudt lagchen als gy zaagt hoe velen van ons langs verborgene paden de kerk zoeken te bereiken, uit vrees onze regtzinnige leeraren te ontmoeten en daardoor de verbodene vrucht niet te kunnen genieten. Ik bereikte echter gelukkig de kerk, de muziek deed zich hooren en van de eene zyde kwam de Bisschop en van de andere zyde de heer Lloyd. Wilt gy eene beschryving van den Bisschop? Hy is thans toch een man van wereldberoemde bekendheid en ik meen derhalve dat gy toestemmend antwoorden zult. Toen ik voor 12 jaren door den deken van Maritzburg (thans zyn hefstigsten tegenstander) aan hem werd voorgesteld, was hy een lang, schoon uitziend man, wiens uiterlyk in alle opzigten waardig was het "My Lord Bisschop," terwyl hy op zyn breed voorhoofd teekens droeg eener onmetelyke geschiktheid voor diepzinnige berekeningen en gedachten. Thans is hy zeer veranderd. De stryd toch, welken hy voor zyne ernstige overtuiging tegen over de wereld voerde, liet sterke groeven na. Zyn yzeren ligchaam schynt even krachtig en regt als ooit, doch zyn haar werd grys en zyn gelaat heeft eene uitdrukking van voortdurende inspanning en afmatting, behalve wanneer hetzelve bezield wordt door een dier edele gedachten, welke hy zoo prachtig weet in te kleeden. De toon zyner stem is helder en schoon en zyne uitspraak zoo duidelyk, dat ieder woord op elke plek der groote kerk kan verstaan worden. Verleden Zondag dan was zyne preek een schitterend voorbeeld van het zeggensvermogen, waarmede deze man begaafd is. Vreemd zult gy echter opkyken wanneer ik u verhaal, dat hy uit Genesis tot tekst koos de plaats, alwaar de regenboog wordt beschreven als het zinnebeeld van een verbond tusschen God en de menschen, en dat hy trachtte te bewyzen, dat de Hebreeuwsche schryver zich vergiste in alles, wat hy over den oorsprong van den regenboog meldde, Hy, Colenso, voerde aan dat de regenboog reeds langer bestond, echter even lang als zon en regen; met bewondering verwylde hy by de schoone gedachte, die in dezen regenboog een teeken zag van Gods genade en liefde tot zyne schepselen; iedere zaak toch had anders in Gods schepping een zeker doel, gelyk zonneschyn, regen, daauw, storm, doch deze regenboog alleen was slechts een zaak van schoonheid en dus het meest geschikt, om de genade van den Almagtige te schetsen. Hy merkte verder op, dat 't buiten allen twyfel bewezen was, dat ontelbare jaren voor de schepping der menschen geene dusdanige overstrooming als by den zondvloed bedoeld plaats vond.

Ik gaf in het kort een uittreksel, wyl ik geloof dat ook by u velen belangstellen in den buitengewonen man, wiens roem zich zoo verre verspreidde. Dat dergelyke voordragten echter menig gemoed verontrusten, zult gy ligtelyk begrypen, en menige oude vrouw verliet hoofdschuddend de kerk, vreezende dat het einde der dagen thans moeyelyk lang meer konde uitblyven.

MENGELINGEN.

Terwyl onze Gouverneur by u aan het kuyeren is, hadden vele voorvallen plaats, die voor menige familie dit tydperk in treurige herinnering zullen houden. Zoo beproefde te New Leeds voor eenige dagen een jongman zich den hals af te snyden, doch er is hoop, dat hy alsnog genezen zal. Vele dergelyke pogingen grepen plaats, en de *Mercury* schryft zulks toe aan het warme weder.

Een ander jong mensch werd dezer dagen door den bliksem gedood; hy, Everitt genaamd, werd aan het hoofd getroffen, en de bliksem ging langs het ligchaam, verscheurende zyne schoenen: de dood was oogenblikkelyk en dus zoo min pynlyk mogelyk.

Het garnizoen van het Fort Napier, te Pietermaritzburg, wordt thans geplaagd door een spook. Zaturdag nacht om 12 uur werd de geest voor de eerste maal door een soldaat gezien, zyn verhaal werd niet geloofd, en den volgenden nacht werden 4 onder-officieren tot eene wacht aangewezen, die evenwel by de verschyning van den geest hunne roeping vergaten en tot genoegen hunner medemakkers de vlugt namen. Maandag nacht wachtten meerderen hem op, 't spook kwam, werd vervolgd, ylde met opgeheven armen en in schitterend wit gehuld voorwaarts, en verdween plotseling in den donker. Dingsdag zoude de poging herhaald worden, waarvan ik u dan den uitslag in myn volgenden hoop te schryven.

On dit dat een onzer drie Regters van het Hooge Geregtshof een jong meisje van Durban zal huwen, die als gouvernante zeer geacht en bemind is, doch tevens door hare jaren den toekomstigen bruidegom als vader zoude kunnen begroeten.

ZELFMOORD OP ZEE.

Deze treurige zaak vond onlangs plaats. Een geestelyke der kerk van Engeland, dienst doende te Addington, naby Durban, liet in den laatsten tyd veel over zich spreken, daar men beweerde dat hy aan den drank verslaafd was. Voor 2 jaren verliet hem zyne vrouw, om naar Engeland weder te keeren, en liet hem 2 dochters om voor de huishouding te zorgen. Onlangs echter, waren ook deze 2 jonge dames tot haar leedwezen verpligt de woning te verlaten. Toen scheen de Eerw. De la Mare alle zelfbeheersching te hebben verloren, alhoewel vele zyner vrienden nog aan de waarheid der verhalen twyfelen. Zy bragten echter gelden te zamen ten einde hem in staat te stellen naar Jersey te vertrekken, waar hy geboren werd. Uit eenen brief van Kapt. Connon, bevelvoerende over de *Earl of Southesk*, blykt, dat De la Mare, in den nacht van 19 November, voorbedachtelyk en bykans naakt overboord sprong. Alle pogingen hem te redden waren vruchteloos.

Gemengde Berigten.

ENGELAND.—Vóór eenigen tyd deelde het *Journal Officiel* een lezenswaardige beschouwing mede over de parlementaire gebruiken in Engeland. Het artikel is van de hand des heeren Maurel-Dupeyré, chef van de stenografie in het Wetgevend Lichaam, en het werd geschreven na een speciaal onderzoek, door den schryver op last van den president der Fransche Kamer ingesteld. Onder de parlementaire gebruiken in Engeland, welke hy mededeelt, zyn er voorzeker velen die den lachlust der Franschen zullen gaande maken; zoo is het b. v. inderdaad komisch dat de bills, die van het Hoogerhuis naar het Lagerhuis worden teruggezonden, het verouderde Fransche opschrift dragen: à ceste bille avecques des amendements les seigneurs sont assentus." Minder vermakelyk, maar zeer opvallend zal het hun wezen dat de Engelschen geene geschreven Constitutie, en evenmin een orde van den dag hebben; dat zy met gedekten hoofde de zittingen bywonen; dat het onderzoek van geloofsbrieven in twyfelachtige gevallen naar rechters wordt verwezen, die daartoe zyn aangesteld; dat de Spreker wel een pruik maar geen klok te zyner beschikking heeft; dat meermalen "Hoor! Hoor!" wordt geroepen door een of meerdere leden, wanneer een redenaar reeds heeft opgehouden te spreken. De ongedwongen houding der Parlementsleden heeft op den schryver een zeer gunstigen indruk gemaakt, en warm wordt 't door hem toegejuicht dat de "redenaars-tribune" wordt gemist. Daarentegen laakt hy de wyze waarop gestemd wordt, en evenmin is hy ingenomen met de parlementaire verslagen der dagbladen. Hy brengt hulde aan de vlugheid der reporters, die des ochtends ten 6 ure het publiek in staat stellen te lezen wat in den afgeloopen nacht—de zittingen duren soms tot 3 ure in den ochtend—gesproken is; maar hy meent dat het strydt met de billykheid om redevoeringen van Gladstone, Bright, Disraeli, in één woord der voorname mannen, woordelyk te geven, en van andere leden, die in de achterste gelederen stryden, slechts uittreksels hunner speeches. In zekere opsichten is dit partydig, doch deze methode levert in de praktyk de schoonste resultaten op, aangezien het publiek volstrekt niet gediend kan wezen met uitvoerige verslagen van de redevoeringen van vele spreeklustige parlementsleden, die steeds op hetzelfde aambeeld slaan of wel herhalen wat vóór hen gezegd werd. De reporters bevorderen door hunne taktiek de beknoptheid van het debat. Intusschen kan men er zeker van wezen dat zy geen belangwekkende rede, door wie die ook moge worden uitgesproken, in verkorten vorm in de bladen zullen doen opnemen.

De verhouding van Engeland tot zyne kolonien is een onderwerp, dat in den laatsten tyd veel, zeer veel besproken werd. Niet alleen in de kolonien, maar ook in Engeland bestaat eene aanzienlyke party, die van gevoelen is dat de houding van het Britsche Gouvernement jegens zyne kolonien veel te wenschen overlaat. Gelyk te verwachten was, hebben de leden dier party de handen ineen geslagen en is het besluit genomen om een Nationalen kolonialen Bond op te richten. De *Times* verheugt er zich over, dat dit resultaat verkregen is, aangezien er nu eenige kans bestaat, dat er eenheid zal komen in de wenschen van hen, die verandering in den toestand verlangen. Tot nu toe heerschte er groote spraakverwarring; de een wenschte dit, de andere dat; sommigen sloegen een heftigen, bitteren toon aan; anderen weeklaagden, en niet zelden leden de betoogen aan vaagheid. Daaraan zal nu een einde komen. De Bond weet wat hy wil; en men is het eens over de middelen, waardoor men komen zal tot eenen beteren toestand. Het voor en tegen kan nu worden beredeneerd. De beginselen die de Bond verdedigt, zyn: dat Engeland verplicht is elken kolonist hulp, bystand en bescherming te verleenen; dat de kolonien één geheel uitmaken met het Moederland; dat de emigratie krachtig moet worden bevorderd. Hetgeen de Bond in de eerste plaats wil, staat dus lynrecht tegenover het beginsel van het Ministerie, hetwelk van gevoelen is dat de kolonisten, wanneer zy volkomen in staat zyn om hunne personen en goederen te beschermen, geen hulp van het Moederland meer behoeven.

Welke is nu de reden van al dat morren, al dat klagen? vraagt de *Times*, en antwoordt: Eenvoudig deze: H. M. Gouvernement heeft aan de kolonisten in Nieuw Zeeland—200,000 in aantal,—medegedeeld dat zy zich zelven moeten verdedigen tegenover de aanvallen van een paar duizend wilden. Dit besluit wordt gewraakt. En waarom? Omdat de kolonisten liever het vette der aarde in vadsigheid genieten, dan de wapenen op te vatten om zich te verdedigen. Zy verlangen dat dit aan Engelsche soldaten zal worden opgedragen. De *Times* noemt dit verlangen onbillyk. Werd de bedoelde kolonie bedreigd door Frankryk of Amerika, dan natuurlyk zou Engeland leger en vloot ter beschikking stellen om den aanval af te slaan. Maar thans moeten de kolonisten zelven de quaestie met het handjevol wilden in orde brengen.

De *Times* bestrydt dus het eerste beginsel van den Bond. Daarentegen is het blad zeer ingenomen met het verlangen, dat de emigratie zooveel mogelyk zal worden uitgebreid, aangezien daardoor zoowel het belang der kolonisten, als dat van Engeland wordt bevorderd. Het Cityblad acht het zeer wenschelyk dat de utopie van den Bond niet worde verwezenlykt, dat Engeland en zyne kolonien onder één bestuur worden gebracht. Alleen het denkbeeld dat Engeland en zyne veertig kolonien door een Pan-Brittannisch Parlement, waarin Engelschen en kolonisten zouden zitting hebben, zou worden bekeerd, is te schrikwekkend dan dat het in praktyk zou kunnen worden gebracht.

De heer Froude, de welbekende schryver van de *History of England*, verdedigt daarentegen in *Fraser's Magazine* een wetgevend verbond tusschen Engeland en zyne kolonien en beweert dat de kolonien gaarne bereid zullen worden bevonden een deel harer onafhankelykheid ten offer te brengen, om eene engere vereeniging met Engeland mogelyk te maken. Even als door de *Times* wordt dit plan door de *Daily News* bestreden, die van gevoelen is dat de Nationale Koloniale Bond, even als de heer Froude, in dit opzicht een hersenschim najaagt, die, kon zy worden verwezentlykt, tot een Babelsche verwarring en schromelyke gevolgen zou leiden.

EGYPTE.—*Le Canal de Suez*, een tydschrift uitsluitend aan de belangen der groote onderneming van de Lesseps gewyd, deelt de volgende opgaven mede:

In den loop der maand January 1870 zal de Oostenrykscha Lloyd de vaart met zyn stoombooten door het Suez-kanaal een aanvang doen nemen. De vracht van Triest naar Bombay is bepaald op £31 2s. per ton van 2,000 Oostenr. ponden voor zware goederen, en van 40 kubieke Eng. voeten inhoudsmaat voor lichte goederen. Dezelfde maatschappy heeft te Londen een nieuw stoomschip, de "Sphinx," doen aanbouwen, voor de vaart door het kanaal bestemd, en metende 1,152 tonnen.

De Stoombootmaatschappy Marc Fraissinet te Marseille maakt bekend, dat zy een wekelykschen dienst zal openen, te beginnen met den 20 Januari e.k., van laatstgenoemde plaats op Malta, Alexandrië, Port-Saïd, Ismaïlia, Suez, Aden en Bombay. 't Was een stoomboot van deze Maatschappy, de 'Asie,' die 't eerst over Suez de reis naar Bombay volbracht. De "Europe" is den 29 December jl. met dezelfde bestemming vertrokken. Men kan dus zeggen, dat de dienst feitelyk reeds in volle werking is.

Hetzelfde kan verklaard worden van de Merchant Trading, een Liverpoolsche Maatschappy, die in de Engelsche bladen de volgende lyst heeft openbaar gemaakt van de stoomschepen, welke zy voor de vaart door het kanaal naar Bombay bestemd heeft:

"Brasilian, 2,815 ton gem., 450 paardekr., door het kanaal gepasseerd den 9den December, 1869.

"Queen of South, 2,097 ton gem., 300 paardekr., gepasseerd den 11den December 1869.

"Mauritius, 2,150 ton gem. 300 paardekr., vertrekt den 21sten December 1869.

"Port Saïd, 898 ton gem., 140 paardekr., vertrekt den 25sten December 1869.

"Ismailia, 899 ton gem., 150 paardekr., vertrekt 15 January 1870.

"Bolivian, 2,815 ton gem., 450 paardekr., zal eerstdaags volgen."

Gelyk uit die opgave blykt, zyn reeds twee booten der laatstgenoemde Maatschappy, en wel twee der grootste, het kanaal zonder oponthoud doorgestevend.

Een vierden geregelden dienst is de *Ocean Steam ship Company* bezig te organiseeren. De vloot die deze Maatschappy in de vaart brengt, zal bestaan uit de volgende schepen:

Agamemnon, 1,550 ton gem.
Ajax, 1,550 ton gem.
Achilles, 1,580 tot gem.
Diomed, 1,256 ton gem.
Nestor, 1,415 ton gem.
Copernicus, 1,397 ton gem.
Tycho Brahe, 1,257 ton gem.
Priam, 1,793 ton gem.

Waar Frankryk, Oostenryk en vooral Engeland zóó de krachten inspannen om van het kanaal zoo spoedig mogelyk voordeel te trekken, blyft ook Rusland niet achter. Kortelings hebben verscheidene vertegenwoordigers van Russische spoorwegmaatschappyen zich naar Florence begeven, ten einde zich met de Italiaansche maatschappyen te verstaan omtrent de tarieven, die zouden kunnen strekken om het vervoer van Russische waren, via Triest en Suez naar Indië, te vergemakkelyken.

Nog schryft men uit Londen als volgt:

"De toebereidselen die, met het oog op de vaart door het kanaal, in de meeste Britsche zeehavens gemaakt worden, overtreffen verre de verwachting. Te Liverpool worden tal van zeilschepen van stoomvermogen voorzien. Eerlang zal die arbeid vruchten afwerpen, en zal het kanaal met vaartuigen bedekt zyn."

Gedurende dit jaar zyn vyf expeditien naar het Noorden gegaan, twee Engelsche en drie Duitsche, in het geheel uit zeven schepen bestaande, tot het doen van aardrykskundige ontdekkingen.

Den 21 Februari zeilde uit Bremerhaven de schroefstoomboot *Byenkorf*, 400 ton groot, met een vermogen van 65 paardenkracht. De bemanning bestond uit 55 man. Het schip was voor een jaar geproviandeerd. Het doel van dien tocht is het onderzoeken der zee tusschen Groenland en Spitsbergen.

Den 20 April zeilde uit Engeland het schroefstoomschip *Diana* van 250 ton, geproviandeerd voor 2 jaren en onder bevel van Lamont, lid van het Engelsche Parlement en als bekwaam zeeman bekend. Het doel van dien tocht is het onderzoeken der zee tusschen Spitsbergen en Nova Zembla.

Tegen het einde van April zeilde uit Engeland een schooner, die een sloep met stoomvermogen aan boord had, onder bevel van Kapitein Palliser, die behalve Engelsche zeelieden nog een Noorweegsch kapitein en 12 uitgezochte Noorweegsche zeelieden en jagers aan boord had.

Kapitein Palliser bragt het vorige jaar drie maanden op Spitsbergen door, om zich met de jacht te vermaken. Daar het jagtveld hem echter niet bevredigde (in drie maanden tyds schoot hy slechts één ysbeer) wilde hy dit jaar zyn geluk op Nova Zembla beproeven, en tegelyk de kusten van dit eiland onderzoeken.

Het schroefstoomschip *Albert* van 700 ton en 90 paardenkracht met een bemanning van 70 personen en voor 15 maanden proviand, ging den 23 Mei aan Bremerhaven in zee, geheel uitgerust voor een overwintering. Het doel van dien tocht is het omvaren van Spitsbergen, het onderzoeken der zee tusschen Spitsbergen en Nova Zembla, het voortdringen zoo hoog mogelyk, en eindelyk het onderzoeken der Siberische kusten om Mammouthslegers op te sporen.

Eindelyk eene tweede Duitsche Noordpool-expeditie met het schroefstoomschip *Germania*, dat den 15 Juni uit Bremerhaven zeilde.

Het doel van dien tocht is het onderzoeken der hoogere poolstreken en zoo mogelyk de oplossing van velerlei vragen omtrent die streken.

Op den spoorweg van Marseille naar Parys is onlangs een misdaad gepleegd, welke aan die van Jud herinnert. De geneesheer James Constantin, die van eene reis uit Egypte in zyn vaderland was teruggekeerd (reeds 20 jaren lang had hy alle deelen der wereld bezocht), had plaats genomen in een rytuig eerste klasse, dat geheel ten zynen behoeve was afgehuurd. Vermoeid als hy was, legde hy zich spoedig te slapen; maar toen de trein Rognac, het eerste station na Marseille, had verlaten, werd hy plotseling wakker. Op dat station was namelyk iemand in zyn rytuig geklommen, had het portier vervolgens goed gesloten en zich toen op het kussen tegenover den doctor geworpen. Door deze beweging werd de heer Constantin wakker. Verwonderd zag hy den vreemdeling aan, die zich in zyn rytuig gedrongen had; maar hy bepaalde er zich toe, hem slechts te vragen of hy naar Parys dacht te reizen.

"Slechts tot Arles," was het antwoord. Daar dit station naby was, werd de heer Constantin gerust en legde hy zich weer te slapen. Doch spoedig daarna werd hy vreeselyk gewekt. De vreemdeling toch had zich op hem geworpen en bracht hem met een geplombeerden knop van een stok verscheidene wonden toe. De doctor stelde zich nu zoo goed hy kon te weer, maar was door het bloedverlies zeer verzwakt. Aan zyne redding zou dan ook niet te denken zyn geweest, indien het toeval hem niet te hulp ware gekomen. De trein zou namelyk doorloopen tot Arles; maar de machinist zag zich ditmaal, by uitzondering, genoopt om aan een tusschenstation, te St. Chamas, te stoppen tot het innemen van water. Te midden der worsteling tusschen den moordenaar en zyn slachtoffer hield dus de trein te St. Chamas stil, waar eerstgenoemde by tyds wist te ontkomen. De heer Constantin moet zich thans buiten gevaar bevinden.

GEDOOPT

In de Ned. Geref. Kerk, Zondag, 27 Feb., door den Wel Eerw. Dr. S. P. Heyns.

Een zoon van den heer Charles Edward Schlesinger met name Charles Edward. Een zoon van den heer Hermanus Kortbeek, met name Hendrik Hermanus. Een zoon van den heer Reiners Christoffel van Rijen, met name Christoffel Fredrik Reiners. Eene dochter van den heer Robert Johan Andrews, met name Cornelia Johanna Susanna. Eene dochter van den heer Albertus Josephus Johannes Ter Hart, met name Jusie Maria Elizabeth.

OVERLEDEN.

Feb. 24. Jongejufr. Catharina Thibaut, oud 83 jaren.—26. Mejufr. Eva Beck, oud 85 jaren.—27. Mej. Isabella Johanna Thomas, huisvrouw van den heer Cornelis Williams, oud 23 jaren, 8 maanden en 27 dagen.—27. Mej. Hendrina Johanna Francina Hommel, wed. wylen den heer Jacob Fredrik Rynhoud, oud 58 jaren en 11 dagen.

Stellenbossche Marktpryzen.

Van den 14 tot den 28 February, 1870.

	£	s	d	£	s	d
Aardappelen per 3 bushels	0	6	1	0	6	1
Boonen per 3 bushels	0	14	2	0	14	8
Eijeren per 100	0	5	0	0	5	0
Eenden per stuk	0	1	2	0	1	4
Garst per drie bushels	0	7	10	0	8	2
Haver per 3 bh.	0	6	6	0	6	8
Hoenders per stuk	0	1	3	0	1	3
Kaf per zak	0	1	7	0	2	0
Koorn per 3 bushels	0	12	6	0	18	0
Melies dito dito	0	9	7	0	9	7
Rog per 3 bushels	0	10	3	0	10	5

C. BRINK, D.z., Marktmeester.

THE
Zuid-Afrikaan.
Cape Town, March 3, 1870.

MR. PORTER'S ANTI-CAPITAL PUNISHMENT.

MR PORTER treated the House of Assembly on Monday last to one of those well digested speeches with which it is now but seldom favored. His theme however was not in accordance with the general feeling of the Parliament, and the measure was lost without a division. We are rather disposed from our platform, to view capital punishment as the remnant of a legislation suitable only to an age that has gone bye, and which we are not constrained to adopt or embody in our criminal code. Others of course may think differently and entertain opinions differing *toto cœlo* from those which we entertain and have already enunciated. Yet while differing from the advocates of the gibbet as the prime civilizing agency and deterrent from crime and almost the basis of society, we do not say that any of the advocates for capital punishment put their arguments in the same light we do, probably had they done so, their speeches would have been less effective than they were; all we contend for is that freedom of opinion or rather the liberty of forming one's own opinion upon a question of this sort, ought to be steadfastly maintained. It will not do to run down the advocates of capital punishment as a set of ante-diluvian old ladies, or an organisation of Scripture mongers; neither on the other hand would it be fair to brand any or every one who would like to see a relaxation of the extreme sentence of the law as applied to criminals who have forfeited their rights and liberties, yes even the very right to live. We say—it would not be fair to denounce people who have deliberately arrived at these opinions as representatives of a dominant faction in England that has hitherto, alas, had too much to do with our internal affairs and whose influence we see is considerably on the wave of late—we mean the Exeter Hall party.

But with regard to the decision arrived at by the Assembly, we think upon the whole, it was by far the safest course for them to pursue. It is never wise to introduce a system of legislation foreign to modes of life and social habits, however perfect such a system may be in the abstract. It is always well for us to merge the concrete in the abstract; and this is just what the Assembly has done, in the case of Mr. Porter's Bill. The debate had not proceeded very far when it was obvious, that members were getting tired of the fine theorisings that the different speakers indulged in, and were glad to betake themselves from all those countries of which many had not read very much before, and to concentrate their legislatorial talents on South Africa, as it is, with its motley and heterogeneous population and to strike out a code of criminal jurisprudence based upon our own experience, and not on our own reading or theorisings on the principles of abstract justice. The question is now settled for the present here, but as it has at all times been a pet topic for debating societies, it will continue so to be for many a generation yet to come, and so there is no use discussing the question at any great length, although we must admit we feel a strong inclination to take a view of it from a different stand point from that in which it has been discussed in Parliament; but there seems no use in prolonging a discussion over a subject which has received its quietus by the Parliament. We hand it therefore over as an inheritance to Debating Societies who will no doubt treat it exactly as they have done before, leaving the matter where they found it.

THE BRIDGEWATER ELECTION.

IT would appear from the intelligence received from England by the last mail, that one of the most prominent topics of public interest which has been warmly discussed by the London and Provincial press, has been that of the Royal Commission appointed to inquire into the proceedings of the late Bridgewater Election, on which occasion Mr. Philip van der Byl, our fellow colonist, and Mr. Kinglake were the Liberal candidates, and Messrs Westropp and Gray were the Conservatives. Not only has the Press in London, such as the *Times*, *The Morning Post*, and *Daily Times*, including that in Ireland, taken up the matter with much spirit, but the local papers of Bridgwater the scene of the election, have been teeming with correspondence most ably conducted, denouncing the proceedings of the commission as arbitrary and offensive, and there can be little doubt, on a perusal of the whole case, that they not only exceeded their functions, but have proved against Mr. van der Byl most unwarrantable virulence. Seldom, indeed, have we heard of a more unwarrantable stretch of power and display of party feeling; but as is generally the case in such matters, the Commissioners have proved too sharp for themselves, and have incurred the very displeasure which they had hoped was in store for Mr. van der Byl. In fine, they are caught in their own trap and held up to the derision of the British public.

To briefly state the case it may be mentioned that Messrs van der Byl and Kinglake were unseated at the election for alleged malpractices at Bridgwater. A Royal Commission had issued to investigate the affair as well as other proceedings in various places where bribery was suspected of being practised. In the Bridgewater case, however, all the rules of ordinary legal practice and fairness had been thrust aside, and instead of those the Commissioners indulged in freaks. The chief actor in the scene, Mr. Chisohlm Anstey so bullied some of the witnesses as to entirely throw them off their guard, while otherwise the mode of procedure was so irregular as to call forth general reprobation. For instance Mr. Kinglake was admitted to be examined and thereby obtained his certificate of idemnity against further prosecution, while his colleague Mr. van der Byl, although he expressed every wish and readiness to state fairly and unreservedly all he knew, was denied a similar privilege, as also was Mr. Fennelly, the partner of Mr. van der Byl's mercantile firm, who acted for Mr. van der Byl in electioneering matters. Mr. Lovibond, the solicitor, although examined by the commissioners under the promise of receiving his indemnity was actually refused it afterwards, and at the conclusion of the inquiry, Messrs. van der Byl, Fennelly, Lovibond and Dr. Kinglake, were all four included in the prosecution for bribery and corruption.

It requires very slight perusal of the evidence to show the monstrous injustice of this case Why should Mr. Kinglake, one of the principals in the election, have been examined to the exclusion of Mr. van der Byl? Under such a charge each ought to have been treated alike, instead of which we find the commissioners had made a dead set at Mr. van der Byl, and cheated Mr.

Lovibond out of his certificate of indemnity, the consequence being that the latter gentlemen felt himself necessitated to apply for a mandamus to the Court of Queen's Bench to *compel* the commissioners to absolve him from further prosecution On that occasion the Lord Chief Justice and Justice Blackburn indignantly repudiated the proceedings and the overbearing demeanour of Mr. Chisholm Anstey, and the rest of the commission, and while they expressed an opinion that Mr van der Byl had not solicited the suffrages of the Bridgewater electors with the view of spending any money (which declaration is of itself sufficient to absolve Mr. van der Byl from the charge of bribery), the Lord Chief Justice Cockburn observed with reference to the conduct pursued by Mr. Chisholm Anstey towards one of the witnesses.—"This was an animadversion beyond the scope of the Commissioners' functions; and though he would not say the term 'disgraceful' was altogether inopportune, he did not think that it was to the witness that the remark ought to be applied." It might not have been difficult, upon these condemnatory expressions from the Bench, to have foretold the result, which was, that the Attorney-General withdrew any further proceedings in Mr. Lovibond's case, and we suspect that although Mr. van der Byl and the rest are to be tried at the forthcoming Spring Assizes at Taunton that the law officers of the Crown will see the absurdity of sending such a trumpery affair to a jury, but that they will surrender the case as unjustifiable and untenable. We feel convinced that no honest and independent jury would so far imperil the liberty of the subject, and be so blind to justice as countenance the charge against Mr. van der Byl for a single moment.

To the numerous friends and well wishers of Mr. van der Byl at the Cape we feel assured that although the attempt to affix a stigma on his fair character has been wilfully and injudiciously made, and although some parties, prompted by a spirit of jealousy and envy have used their endeavours to sacrifice him as a useful and earnest representative of his constituents in Parliament, it must be gratifying to find that the most eminent of the Judges on the English Bench absolve him from even the shadow of corrupt practices; but we are too well aware that, amid the feverish heat of political contention there does not exist that brotherly love between parties which ought to mark such contests. But jealousy of a successful man is too frequently the rule instead of the exception, although the scriptural example of Cain and Abel ought to serve as a warning to those whose conduct to others sometimes is apt to inflict upon them penalties on which they sometimes little reckon, but which may not be altogether undeserved.

We are sure that in this colony there can be but one opinion on the unjust treatment received by Mr van der Byl with regard to the Bridgewater election, the more especially as he is known to be too high minded in worldly transactions, too liberally disposed, and too anxious to benefit both his English constituents and this colony, to lend himself to such transactions as those falsely, we believe, charged against him.

SEQUESTRATION.—The estates of: Christian P J Bester, first and final meeting at the magistrate's office, Malmesbury, 16th March.—Hans Christiaans, first and second meetings at ditto, Piquetberg, 14th and 21st March.—Alfred Jubber, first and second meetings at ditto, Port Beaufort, 12th and 19th March.—William Green first and second meetings at ditto, Stockenstroom 14 and 21st March.—David J Greeff, at ditto, Graaff-Reinet, 8th and 15th March.

INTESTATE ESTATES.—Meetings of the next of kin and creditors will be holden in the estates of: Thomas W Bowler, and surviving spouse, at the master's office, 12th April.—Johanna M Mey, and surviving spouse J A Niemand, at the magistrate's office, Humansdorp, 22nd April.—John Murray, at ditto, Grahamstown, 13th April.—Catharina E M Scheepers, and surviving spouse, at ditto, Alexandria, 22nd April.—Thomas Cross, and surviving spouse, at ditto, King William's Town, 14th April.

The Customs Duties during the month of February amount to £7,690 12s. 3l., showing an increase of £5,284 2s. 1d. on the two months of this year over the corresponding period of 1869. The wharfage dues collected during the months of January and February amounted to £2,188 10s. 3l., which compared with the corresponding period of the year 1869, shows a considerable decrease.

DEPARTURE OF THE MAIL.—The royal mail steamer *Norseman* will leave for England, with the bi-monthly mails, to-morrow afternoon, the mail by her closing at the General Post Office at 1 p.m. Newspapers and parcels intended to be sent by the mail steamer must be posted by 11 o'clock on the day of its departure. The *Norseman* takes a large cargo of colonial produce and also several passengers from Port Elizabeth and Cape Town.

It is currently reported that from a private letter received in Cape Town from Mauritius, Sir Henry Barkly expects to arrive at the Cape in June next.

The arguments in the case of Mr. Green, the Civil Commissioner of Colesberg, was closed in the Supreme Court on Tuesday, their Lordships reserved judgement.

The R.M. St. *Norseman*, arrived in Table Bay on Tuesday afternoon, having made the passage from Algoa Bay in 54 hours. She brought several passengers for Cape Town and England, among whom is Mr John Mareus, the highly respected merchant of Burghersdorp, who is about to visit his native land after an absence of upwards of fifteen years. Previous to leaving Burghersdorp Mr Mareus was presented with an address from the inhabitants, and a very handsome Masonic emblem from the brethren of that craft as a slight acknowledgement for the great interest taken by that gentlemen in the prosperity of Freemasonry at Burghersdop.

The Koranna prisoners, numbering upwards of one hundred, arrived in town by the first train on Saturday morning under the escort of a force of police sent down to Wellington to meet them. They were received by a large body of police at the station and marched up to town. Their ringleaders or chiefs, Piet Rooi and Cupido, were sent up by a special conveyance. It is said these men are to be sent to Robben Island for the present.

THEFT.—On Sunday evening some person walked into the house of Mr C Dickson, in Orange-street, and stole a valuable silver-plated fruit plate, and also a brown bull-dog.

ON Sunday a man was arrested by one of the police constables for having in his possession an iron stove, of which he could give no satisfactory account. The man is in custody, awaiting the identification of the article by the rightful owner.

THEFT OF LEAD PIPING.—During Sunday night, a quantity of lead piping, about thirteen feet. was stolen from the premises of Mr. J Powrie Boom-street. As the piping was some eight or nine feet high, the theft must have been effected by the aid of a ladder, or by one man standing on the back of another, and so cutting the pipe.

Mr Edward Chiappini, well known as a merchant for many years in Cape Town and Natal, died suddenly on Monday last from a paralytic stroke. He had a seizure of a similar character in Natal some months ago, by which he was very much shaken.

ON Saturday afternoon the body of the Custom-house official, Gerald Mahoney, who had been missing since Friday morning, was found in the dock, and immediately conveyed to the New Hospital for the Police Surgeon to examine. The deceased had evidently struggled hard to save himself from drowning, as his hands, arms, knees, and feet were stiffened, as if in the act of swimming. The right eyelids, upper and lower, bore the marks of craw-fish; and the face and chest were somewhat congested; but in any other respect the body presented no marks of violence except those usual to death by drowning. The funeral of the deceased took place on Sunday afternoon, starting from the residence of a relative in Wale-street. The wife of the unfortunate man gave birth to a child on Friday morning, and in consideration of her state, his death has not yet been made known to her. She is under the impression that his employment is of so strict a nature that he cannot be permitted to leave even for a moment. Great sympathy is felt by all who know Mrs. Mahoney for her deplorable position.

MAN DROWNED.—On Sunday evening a coloured young man named Nicholas L. Gilbey was drowned near the South Wharf. It appears that at about six o'clock the deceased (who was the worse for liquor) and another man went down to the beach beside the South Wharf to bathe. The deceased swam out some distance, when suddenly he was seen to sink and did not rise again. Attempts were made to rescue him, but without success, and it was not until about an hour after the event that the body was recovered by one of the port-boat men named Johnson, who fished it up with a boat-hook.

The fine steamer *Agamemnon*, from England, arrived on Tuesday morning after one of her usually smart passages of twenty-nine or thirty days. Of general news by her the following is the most important. The steamers *Diomed* and *Priam*, are to be sent out through the Suez Canal, and that the *Agamemnon* will in all probability receive orders in China to return by that route. The navigation of the canal does not appear to be altogether satisfactory. The owners of the steamer *Cleator*, from Liverpool to Bombay, in a letter to the secretary at Lloyd's, state that it was quite true that the steamer ran ashore in the Suez Canal, and that her cargo had to be discharged into lighters to get her off.—New York, January 27.—Mr Peabody's remains will not leave the *Monarch* until Saturday. A grand funeral pageant will take place on Tuesday, Bishop Neeley conducting the religious ceremonies. The funeral fleet is now in line heavily draped in mourning.—Fine weather prevails—Cairo, Jan. 22—Sir Samuel Baker reports from Kartoum, under date the 18th instant, as follows; "We have arrived here all well. I found that Gralfa Pasha, the Governor-General of Soudan, had completed preparations necessary for the expedition, and we expect to proceed within a week with 1000 soldiers." We are now getting our material ready, and Mr Higginbotham, the engineer is coming up with the remainder of our forces."—A terrible catastrophe, reminding one in its horrible results of the Santiago tragedy, had occurred in Liverpool. Many lives have been lost, numbers of people have been maimed, and the dire calamity will cause misery to many a Roman Catholic family in Liverpool. During a service in a Roman Catholic Chapel a cry of fire was raised. There was a rush to the door, and fifteen people were trodden to death.—The Duke of Montpensier has been elected a member of the Spanish Cortes by the Asturias constituency.—The London wool market has continued firm for both Continental and English produce, and full prices have been realized.

The House of Assembly was occupied on Monday with the debate on the Capital Punishment Abolition Bill, the second reading of which was moved by Mr Porter in an exhaustive speech of nearly two hours' duration. It was seconded by Mr Watermeyer. The Rev Mr Brown led off the opposition, followed by Mr Distin on the same side. Mr Solomon spoke for the Bill, and Messrs Merriman and Barrington against it,—on which the amendment was carried without a division. In the course of the afternoon two messages were received from the Governor. One of them transmitted a Bill codifying and amending the Customs Laws. It is of immense length, and was read a first time. The second message was on the subject of the Reserved Schedules. On Tuesday afternoon, Mr Advocate Thompson moved that the House go into committee to consider his draft address to the Crown in reference to Earl Granville's dispatch. Mr Smith objected to the introduction into such an address of any thing involving party politics, and held that it should be confined to a request for the continuance of the troops on account of the peculiar circumstances of the colony. He therefore moved that the matter be referred to a select committee, consisting of Mr Molteno, Mr Reitz, Mr Thompson, Mr Quin and himself. This, after a discussion, was carried.

DESTRUCTIVE FIRE IN GRAHAM'S TOWN.—Shortly before twelve o'clock on Tuesday night a fire broke out in High-street, on the premises known as the *Advertiser* office. The alarm was speedily given, and a large crowd collected, but for a considerable period no water could be obtained for the engines, and the work of destruction went merrily on. The fire on the premises of Messrs. O'Brien and Sheffield was confined to that part, which was occupied as a bookseller's and stationer's shop. They are insured for £500. The *Advertiser* office is bounded on the east by the drapery store of Mr. J E Davies, and on the west by the shop of Mr. Rushby, watchmaker and jeweller. Both of these gentlemen are, of course, sufferers by the conflagration—the latter more especially. Mr. Davie's goods were being removed from his store, with the idea of saving them from the fire, in most hasty and over-zealous style; and the whole of them would probably have passed through this trying ordeal, but for the presence of mind of Mr. Wm. Webb, who, observing the fire engines gaining an ascendency over the flames, interposed, and was by this means the instrument of saving considerable loss. Mr Davie's stock is insured in the Graham's Town and Union offices. Mr Rusby was less fortunate. His loss is of a serious character. Yesterday he was in possession of a stock of watches and jewellery, the value of which he estimated at £1,200. All that he has saved, with the exception of a lot of goods so much injured by the fire as to be of little or no value, is about £250 worth of stock, which he kept in his Milner's iron safe, and which the fire was unable to touch. We are sorry to learn that Mr Rushby was totally uninsured. The origin of the fire, as usual, is an impenetrable mystery. No one appears to know the cause; the probability is that a spark from a pipe falling amongst loose papers, after smouldering for an hour, burst into a flame. There are other conjectures—none of them supported by any known fact.—*Journal.*

A TRADER'S ADVENTURE IN ALBANIA.—A few months ago two Graaff-Reinetters took it in their heads to go on a trading trip beyond the Orange River. In carrying out their plan they, after a short time, found themselves in Albania, that now notorious country to which notorious speculators sought to entice the young blood and muscle, with some of the cash of the colony—what the colony can ill do without. After much travelling to and fro, and much swopping, intermixed with a few little cash transactions—very few—they found themselves selling goods to a farmer named H———, on what conditions we cannot tell. One of them had occasion to visit some neighbouring farms, and to that end borrowed farmer H's cart and pair. Wherever he called everyone said 'farmer H will not pay you; he never pays anybody. He humbugs every trader who sells him anything. The trader unwilling to wait and try his luck in our courts, and anxious to get home in the colony, takes what he can get from him and finds himself 'done completely.' Our Graaff-Reinetter declared he would not be 'done' by Farmer H, and they would see it. The people laughed and said 'well, you'll see.' The trader, fiercely determined to bring H. to a full settlement at once, returned his horses but left his cart at the wagon; and going straightway to the house said he wished to come to a settlement. H. wanted his cart back before he would hear anything of the kind. Our trader said, 'no, settle first and there's your cart.' At last H. sent to the veld for his cattle that he might settle with the obstinate trade. The cattle came but they were such a wretched lot, and such a price did their master ask for them, that a settlement with anything but cash was out of the question. Cash was not forthcoming and our traders tied the cart behind their wagon and spanned in. They had not got far when half-a dozen Grikwas, armed with the powers of the law to seize the cart and summon the trader to appear "at Suffolk before the court of the Paramount Chief Nicholaas Waterboer." Our traders, reinforced by their people, made the most extensive front they could and declared they would not give up the cart until H. paid them for their goods. The Grikwas began the seisure. A regular fight for the cart followed. Once the Grikwas had it in full possession, when a vigorous onslaught by the traders, flanked by their men—two in number—dispossessed them, and soon again it was fastened to the wagon. The Grikwas would not venture another attack, so they withdrew, no doubt to tell the Paramount Chief's chief men how desperately they had striven and fought for the cart, and how they had to yield to the superior numbers of the traders and their people. When the traders had got rid of these officers of the law they lost no time in making for the Colony; and soon they were across the Orange, congratulating themselves that Farmer H. had not 'done' them, for they had a capital cart of his for £11 worth of goods.

In the scuffle, or fight, to get possession of the cart the Albania law officers lost all their documents—the summons of the Paramount Chief's magistrate to the trader to appear before him, the order to seize the cart and harness, and Farmer H.'s affidavit on which these had been granted. These became the spoils of the victors and have since afforded them many a laugh. H.'s affidavit says the trader had given him credit until he (the trader) returned from the Diamond Fields, that he offered him four head of cattle in settlement of the account and that his cart was worth £30. Whether the matter will end here or not remains to be seen. *Graaff-Reinet Herald.*

COLESBERG, 22ND FEB.—Fine rains have again fallen in and around Colesberg during Saturday, Sunday and Monday last.—A native wagon driver, who had proceeded to the Orange River with a party of pleasure seekers, met with a painful accident last week. In endeavoring to repair a broken disselboom, his thumb was nearly severed from the hand.—A young native girl, residing at the camp location, met with severe injuries one evening last week. The girl and a female companion had been romping together, when the latter became angry, and threw the girl violently to the ground and afterwards struck her several heavy blows about the body. The girl's neck was nearly broken from the violence with which she was thrown, and her body severely bruised from the effects of the beating. Although the poor girl was very nearly killed, her relatives have taken no steps to bring the offender to justice, they being under the impression that she cannot be punished unless her victim should die from the effects of the violence. —*Herald.*

FRENCH RAMBOUILLET RAMS,

Ex "NORTHAM."

AS previously advertised, the above will be sold, with Mr CHARLES BARRY'S Stock,

At Varsche Drift,

SALT RIVER STATION,

ON MONDAY

14th March.

JAMIESON & Co,

L. PAPENFUS,

ATTORNEY-AT-LAW,

Sworn Translator, Appraiser and General Agent,

BLOEMFONTEIN, ORANGE FREE STATE

1854,

☞ Near the Public Offices.

TO CORN FARMERS,

THE Undersigned continue to give the HIGHEST PRICE for best BAARD ERF WHEAT and DU TOIT'S WHEAT, delivered either at their Steam Mills, in Cape Town, or Water Mill RONDEBOSCH.

J. LETTERSTEDT & Co

Mechau-street, December 18, 1869.

Howard's Double and Single Ploughs.

THE Undersigned have received a supply of the above, together with a large supply of Shares and all fittings, at reduced rates.

McDONALD, BUSK & Co.

Sale of Valuable Stock.

MR. CHARLES BARRY, being overstocked, will offer at Public Sale, at VARSCHE DRIFT, near Salt River Station,

ON MONDAY, THE 14TH MARCH,

A LARGE NUMBER OF HIS

Valuable and Well-bred Dairy and other Stock,

CONSISTING OF:

COWS, in Calf and in Milk, of the Dutch, Ayrshire, and Shorthorn breeds
HEIFERS, 2 and 3 year olds, most of which are in Calf, including some yearlings
A YEARLING COLT, by the imported English Horse, "BRIAN BORU," dam "MARTHA," the dam of the well-known two-miler "JUANITA"
A YEARLING COLT, by "WRESTLER," dam the famous "ROYALTY," the property of the late Mr. BREDA
A YEARLING COLT, by "BRIAN BORU," dam "URANIA," by "WRESTLER," grand dam "PLANET," by "EVENUS," &c., &c.
A YEARLING SUFFOLK COLT, by the imported Suffolk Punch "NELSON," the property of Mr. JOHN KOTZE, Berg River
25 Young ANGORA RAMS, 4 teeth, bred by Dr. WHITE
Some Young Black Berkshire PIGS.

N.B.—The Cows and Heifers are in Calf to the splendid Imported Dutch Bull "BREMSTER."

Sale to commence punctually at 10·15 a.m.

MR. R. D. JONES, AUCTIONEER.

At the same time will be sold, TWO VALUABLE BULLS, from the Government Stock at Robben Island—one of which is by the Imported Alderney Bull "Noble," Dam "Duchess"; the other out of an Imported Alderney Cow by the before mentioned Bull.

S. A. ASSOCIATION.

THE Sale of the Farm TYGERVALLEY in the Cape District which was advertised for the 28th February, has been postponed until the beginning of APRIL NEXT.

A. DENYSSEN, Secretary S. A. Association.

Cape Town, Church-square. 3rd March. 1870.

OLOFF JOHN HORAK'S,

WHOLESALE & RETAIL STORES

MARKET-SQUARE, CAPE TOWN,

Shipping supplied with all requisites, including Live Stock, such as Oxen, Sheep, Poultry, &c., &c., &c.

STEAMERS COALED &C.

BARRELS AND TIERCES OF PORK & BEEF

All kinds of Colonial Produce Purchased for Cash.

SALE OF

SUPERIOR CATTLE,

SHEEP & WHEAT, &C.

MR. MOORREES authorized by Mr. HOFMEYR, will sell at "Wolvedans," formerly Mr. A. PIEKARD'S,

ON MONDAY,

THE 14TH MARCH NEXT,

AT 11 O'CLOCK, A.M.,

15 Cows in Calf to the celebrated Black Dutch Prize Bull
10 superior Heifers, the progeny of the black prize bull, and in calf to the imported Blue Dutch Bull
2 or 3 well bred Bull Calves of the above stock.

No expense has been spared in breeding from the best stock, as the results of several cattle exhibitions have justified.

ALSO,

300 fat Merino hamels
200 fat Ewes
A pair of horses
A grey Saddle horse, 4 years old, perfectly broken
2 Span of Bullocks, not worked since last ploughing season.

AND LASTLY,

100 muids Hiddingh Wheat, *fit for seed*
100 „ Zwart baard Wheat
350 „ du Toit's Wheat

The whole at Long Credit.

Divisional Council, Malmesbury

ELECTION OF AN AUDITOR.

A Public Meeting of Persons entitled to Vote for Members of the Divisional Council will be held in the Court Room Malmesbury, on

Saturday, the 5th March, 1870

AT 10 O'CLOCK, A.M.

For the purpose of electing an Auditor for the above Council in the room of Mr. L. J DE J. DE VILLIERS, who has ceased to reside in this District.

GEO. G. RAINIER,
Acting Civil Commissioner.

Civil Commissioner's Office, Malmesbury,
17th February, 1870.

Board of Executors.

PUBLIC SALE OF

LANDED PROPERTY,

At Saldanha Bay.

In the Estate of the late GEORGE MARSH, Esq.

THE Executors in the above Estate will cause to be sold in front of the Trading Establishment of W. A. VAN DER BYL, Esq., on the Beach at Saldanha Bay,

ON WEDNESDAY,

THE 23RD MARCH, 1870,

AT 11 O'CLOCK IN THE FORENOON,

The well-known splendid Grazing Farm "MEEUWKLIP," adjoining "Oostenwal," in extent 2382 morgen, 540 roods, as per diagram, the capabilities of this Farm require no comment, and with the prospect of future improvements to to the harbour of Saldanha Bay, will in course of time at least double its value.

If desired the same will be sold in two Lots,

Bonus will be given.

F. J. BROERS, Secretary.

Cape Town, 2nd March, 1870.

Mr. A. H. MOORREES, Auctioneer.

THE AUTUMN SHOW

OF THE

Cape of Good Hope Agricultural Society

WILL be held in the Gardens of the Lodge "DE GOEDE HOOP," opposite the House of Assembly, by the kind permission of the Master and Members,

On Tuesday, 5th April,

The Prizes have already been published, and Lists can be obtained at the Society's Office, Mutual Buildings; also of the Commissioners and Secretaries of the Branch Societies in the different Country Districts.

By order,
J. C. HOLDING, Secretary.

To Agriculturists.

THE Undersigned *sole importers* of the *genuine* SWEDISH PLOUGH, PATENT No. 5, have received their usual investment in Single and Double Furrow Ploughs, direct from the manufactory of the patentee in Sweden, AKERS BRUK, together with every description of Plough furniture to suit, which they are now prepared to offer at reasonable prices.

J. LETTERSTEDT & Co.

☞ Observe the imprint within the Furrow of the Plough, without which *none are genuine.*

J. L & Co.

---

40 HORSES.

ON WEDNESDAY, the 16th March, will be offered for Sale on the Market Place, Wellington, the above number of most serviceable Horses, from three to seven years of age.—Amongst them are excellent, sure-footed, quiet habits, ladies horses, good pairs, leaders and wheelers and single harness Horses, they are in prime condition and fit for immediate work.

J. ESTERHUYZEN,
G. LOUW.

Bokkeveld, 20 Feb., 1870.
J. J. STEYTLER, G.s., Auctioneer.

Notice.

THE Sale of Horses and Mules advertised for TO-MORROW, 4th March, at Klapmuts Station is postponed until further notice.

P. J. HAUPT.

3rd March, 1870.

Stalfed Oxen.

THE undersigned will offer for Sale on the Parade, on SATURDAY, the 5th March,

Two Stalfed Oxen,

J. A. MYBURGH.

Eerste River, Feb. 26, 1870.

---

46 Excellent Fat Slaughter Oxen.

WILL be sold TO-MORROW, FRIDAY 4th March, out of the Market Kraal, at Wellington, without Reserve. They have been brought up with great care by Mr, C. DU PLESSIS, are fat and well worthy the attention of Butchers.

J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

High Sheriff's Office,

Cape Town, 25th Feb., 1870.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Victoria West

HEMMING & SMITH versus AREND CORNELIS DE WAAL.

On Monday, the 14th day of March, 1870, at 10 o'clock a.m., in front of the Deputy Sheriff's Office, Victoria West, 474 Sheep and Lambs, 99 Goats and Kids, 10 Oxen, 2 Cows, 2 Calves, 1 Cart 1 Wagon, 1 Gun, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sales will take place, viz.:—

Division of King William's Town.

G. B. CHRISTIAAN versus HENRY COUSINS

On Saturday, the 12th day of March, 1870, after the Morning Market, at King William's Town, 1 Busk Wagon and Gear, 40 Head of Cattle, 6 Horses, 2 Mares, 2 Foals, 1 Saddle, 1 Bridle, &c., &c.

Division of King William's Town.

THOMAS BERNING versus CARL RADLOFF.

On Thursday, the 17th March, 1870, at 11 o'clock a.m., at Kieskama Hoek, the growing Crop of Mealies, Mill, and Machinery, several Bags of Wheat and Mealies, Household Furniture, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff

---

200 Excellent Fat Cape Sheep
300 Ditto do. Merino do.
100 Ditto do. Goats.

WILL be publicly sold on MONDAY, the 7th March, at Klapmuts Station.

A. BOSMAN DE VILLIERS.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendue-Adms.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

March 1.—Agamemnon, sc st 1,850 tons, J Middleton, from Liverpool, 30th Jan to China Cargo general.
1—Norseman, R M St 960 tons, J D Jeffries, from Algoa Bay 27th Feb to this port and Southampton
1—St Vincent, sh. 891 tons, A Souttit, from Adelaide January 16, to London. Cargo general.
2—Durham, sh, 1,286 tons, T Kerr, from Calcutta Jan 2, to London. Cargo general.
2—Lord of the Isles, bg, 142 tons, R Jeary, from Knysna Feb 28, to this port. Cargo wood.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Feb 28—Luna, to Prince of Wales Bay
March 1—Sc st Agamenon, to China
1— Crown in Shield, to whaling.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt

Van den 28 Feb. tot den 2 Maart, 1870

Getal.		£	s.	d.	£	s.	d.
	Aloes, per lb.....	0	0	0	0	0	0
	Appelen, per lb....	0	0	0	0	0	0
454 lb.	Amandelen, per lb.	0	0	1½	0	0	3½
63 lb.	Abrikozen, per lb.	0	0	2½	0	0	2½
390 bs	Aardappelen, p 3 b.	0	4	3	0	11	0
½ leg.	Azyn, per legger...	3	14	0	4	6	0
1 leg.	Brandewyn, p leg.	13	0	0	14	0	0
☞ lb.	Boter, per pond...	0	1	5	0	1	5
	Bokkenvellen, p st	0	0	0	0	0	0
	Boonen, p 3 busls.	0	0	0	0	0	0
	Drg. Ossehuiden...	0	0	0	0	0	0
	Erwten, per 3 bus.	0	0	0	0	0	0
	Eenden.....	0	1	4	0	2	0
	Eyeren, per 100...	0	5	6	0	7	11
	Ganzen, per stuk	0	2	4	0	2	4
141 bs.	Gars', p. 3 bushel	0	8	1	0	9	9
	Hoorns, elk.....	0	0	0	0	0	0
14 4bs.	Haver, p. 3 bushel	0	7	2	0	7	5
26 vr.	Havergerv. 100lb.	0	2	6	0	4	6
	Hoenders, per stuk	0	0	9	0	1	3
	Kalven, per stuk	0	0	0	0	0	0
30 zk.	Kaf, p. 16 zakken	1	15	0	2	0	0
	Kalkoenen, pr. st.	0	0	0	0	0	0
249 bs.	Koorn, per 3 bus.	0	15	0	0	19	1
	Linzen, dito.....	0	0	0	0	0	0
	Melies, dito.....	0	0	0	0	0	0
	Okkernooten, p lb	0	0	0	0	0	0
251 lb.	Rozynen, per lb...	0	0	1½	0	0	1½
45 bs.	Rog, per 3 bushel	0	10	8	0	11	2
	Schapenvel, per st.	0	0	0	0	0	0
	Merinovel, dito...	0	0	0	0	0	0
	Stroo, per 16 zak.	0	0	0	0	0	0
177 bs.	Uijen, p. 3 bushel.	0	2	6	0	5	5

J. J. H SMUTS, Editor, No. 10 Greenmarket Square